د چاپ حقوق له شاعر سره خوندي دي

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: ستورو ته ناست یم له سیتاره سره

شاعر: سعید زابلی

کمپوز: خپله شاعر

د پښتۍ طرحه او ډیزاین: ایمل مایار او وزیرمحمد کټوازی

د چاپ لګښت: محمد نبي تلاش

چاپ چارې: اسد دانش خپرندویه ټولنه

د چاپ کال: ۱۳۹۱

szabuli@yahoo.com

WWW.SAMSOOR.COM

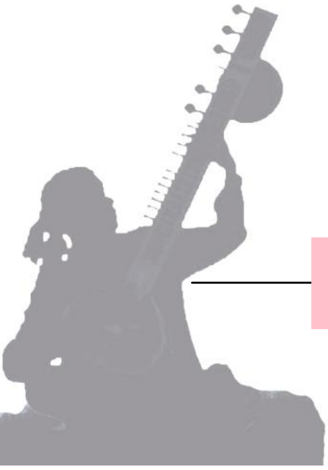

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د شهيد عبدالصمد روحاني په نوم چا چې خپله ځواني د ولس او هېواد
لپاره په رښتيا ويلو کې قربان کړه!

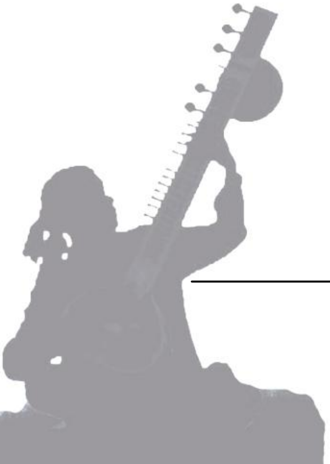

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغو مشرانو ته چې پر خپل خدای، خاوره او ولس باندې باور لري

هغو اتلانو ته چې د خبرو پر ځای عمل ته ژمن دي

هغه ځوانان او پېغلې ته چې د هېواد د بیارغونې لپاره یې په ورغوي کې تنها کې ده

او دوو نازولو ملګرو غلام سخي نوریوال، محمدیار یار او ډاکټر احسان احسان الله درمل ته

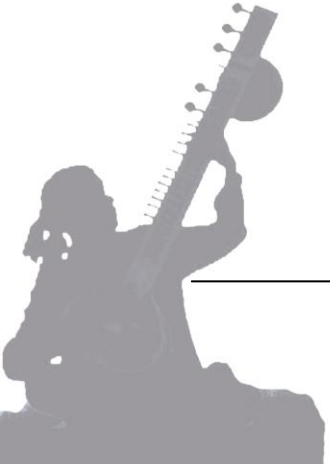

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی په خپلو شعرونو کې

سعید زابلی د پښتو ژبې د مخکښو ځوانو شاعرانو په قطار کې راځي، زابلی په خپلو شعرونو کې د خپلو ځانګړو تجربو انځورګري کوي، شعري ژبه یې خوږه او روانه ده، انځورونه یې د رڼو اوبو په څېر روان او رڼه دي، د تخیل ناوې یې د عاطفې په ګاڼه سینګار ده، د شعر لمن یې د غلو او مبالغې له ازغیو پاکه ده، متناسبه موسیقي لري، خو څرنګه چې په ورځني ژوند کې اقتصاد په پام کې نه نیسي نو همدارنګه کله ناکله ترې په کلیماتو کې هم اسراف کېږي، د ادب په دغه ګلورینه خاوره ورته د لا زیاتو رنګونو په هېله یو.

شرر ساپی

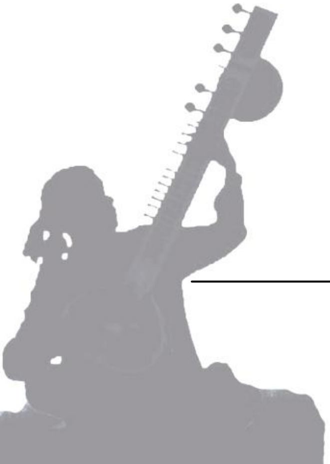

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریالیستیک او رومانیتک شاعر

د شعر د لیکلو لپاره د لمسون، احساس او اغېز اړتیا ده، ښه شاعر درې واړه په ښه توګه توږي او د شعر یو ښکلي صنم ترې جوړوي چې هر څوک ورته پخپله سترګه او نظر ګوري. د همدې اړتیا له مخې سعید زابلی د خپلې ټولنې غمیزې، خوښي، دودونه، دخپل محبوب د سترګو ښکلا او نازونه او دارنګه د نړۍ د روانو بدلونونو په واسطه لمسول شوی، څو شعر ولیکي.

د احساس اړتیا زابلی چې د وېښ وجدان لرونکی دی نو له دې کبله د خپلې ټولنې غم، خوښي محسوسوي، د خپلې مینه ناکې ارواه په واسطه د خپل محبوب مینه، ناز او غم محسوسوي او بیا دغه احساس په شعر کې رانغاړي.

بلاخره دغه مرغلرې په هر چا په ډېر قوت اغېز ښندي، د هرکس د پاره بېله بېله سکالو وړاندي کوي، چاته د وطن مینه، چاته د جانان مینه چاته له تیارې او جهالت څخه کرکه انځوروي او هغه د همدې حقیقتونو د منلو د پاره مجبوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلي صاحب په روان ادبي بهیر کې یوائینی ځوان شاعر دی، چې په تېرو څو میاشتو کې یې لسګونه شعرونه له پښتو انګلیسي ژبې ته ژباړل شوي، چې د زابلی صاحب خیال، فکر او شعر ته یې نړیواله ژبه ورکړې ده.

زه ورته د کتاب د چاپ مبارکي وایم او د لانورو مرغلرو د پیلیو توفیق ورته غواړم.

په درنښت

ډاکټر فیض ځلاند ، یریوان، ارمینیا

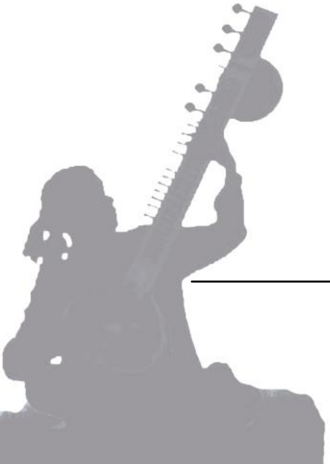

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی سعید ، زه له ډېرې مودې راهیسې پېژنم، د شعر او شاعرۍ اورمړی تارهم سره لرو.

څه موده له مخه مې څو نظمونه هم ولوستل، شاعري یې چې ما لوستې راټوله ده، خبره سلا بلا نه شواره وای خیال یې خپل دی. یو نظم یې دی چې سرلیک یې(وعده)وو ظاهرا یې یوه مرغۍ پکې پاللې وه، خو د الوتونکي په وزرونو پورې یې ډېر عاطفي پیغامونه غوټه و، ما خوند ورنه اخیستی، څنګلوری او عمومي خیال یې تر پایه ښه پالل شوی، غزلې یې هم ډېرې یو لاس دي، په سره سینه روان وي، خدای دې همداسې پوست موست لري.

ومان نیازی

شعر د زړه اواز دی، آن د ښوونځي له نهم ټولګي څخه د زابلي اشنا د زړه اواز ته غوږ یم.

ستاسو په لاس کې ټولګه یې د زړه د اواز او دروني احساس ښکلې هېنداره ده. چې په کراتو کراتو مې ترې د چاپ هیله کړې ده، مبارک شه دا ارمان مې هم پوره شو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحیم هلال (غزنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور توتان تر یار قربان:

ځواني له احساساتو ډکه دوره ده؛ سعید زابلي هم ځوان دی او کلام یې له احساساتو ډک دی.

خو زه غوره هغه خبره ګڼم چې د پښتو د اوسني نثر پاچا استاد سعدالدین شپون کړې ده، استاد وايي موږ که شعر لیکو یا کیسه پر خپلو احساساتو باید کنټرول ولرو. زابلي ډېره هڅه کړې چې پر خپلو احساساتو کابو وي، خو د ځوانۍ جوش بیا بل څه دی، له ده نه ډېره مستي غواړي. ډېر ځله یې بغاوت ته هڅوي خو هغه هم سپېڅلی بغاوت.

زابلی هم نظم لیکي، هم څلوریزې او هم نظمونه؛ خو زما یې هغه کلام خوښېږي چې نوې خبره یې په ښکلو لفظونو کې وړاندې کړې وي. د ده د شاعرۍ یو امتیاز دا دی چې تل خبره کوي او هغو ښېو او ناخوالو ته سندریز رنګ ورکوي چې ده پخپله تجربه کړې وي. زابلی له کلي کابل ته راغلی، خو دا چې دلته رنګونه نور دي او د کلي ښکلا په کې نشته خوند ترې نه شي اخستی، په کوم ښایست پسې چې راوتی دی هغه یې نه دی موندلی، خو ښېرا نه کوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید وا پس زابلي فطرت له ځمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

دی ازاد شعر ته نظم وایي، خو زه ورسره نه یم؛ دغه شعرونه یې خورا
خوندور دي:
ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیخې غړلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستوري مینځي په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تر اوسه
لکه واوره د لو تېږې و بغل ته
ته رانغلې زه دې جز د فطرت نه کړم
په غزل کې ښه لاس لري، خپله خبره په ساده انداز نورو ته انتقالولای
شي، همدا یې کامیابي ده، خو که لږ خپل کلام ته انځوریز رنګ
ورکړي؛ بې جوړې به وي. کله کله داسې بیتونو سره هم مخ کېږو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شوای لږ پرې کار شوی وای او ښه لیکل شوی وای او داسې ډېر ساده باده نه وای:

په ښار کې اوس هم کلیوال دی سعید
کوي دخال یا د پېزوان خبرې

دا خبره ځکه کوم چې زابلی ډېر داسې بیتونه هم لري چې هم په کې خوند شته، هم رنګ شته او هم ښه اوډون لري:

که ته ګل نه یې، نو بیا وایه چې څه یې؟
چې ورېږمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومې !

دلته ځولۍ ځولۍ ورېږمې شعر ته یو خاص خوند ور په برخه کړی دی او تر ډېره نوې خبره ښکاري، ښایي ما ته داسې وي.

دا کرښې د زابلي د ټولو شعرونو په اړه صدق نه کوي د ده شاعري خوندوره او ښکلې ده، خو ده راته همدا څو شعرونه راکړل او په منډه یې د یو څو تورو د لیکلو وویل. تور توتان تر یار قربان.

صدیق الله بدر

کابل

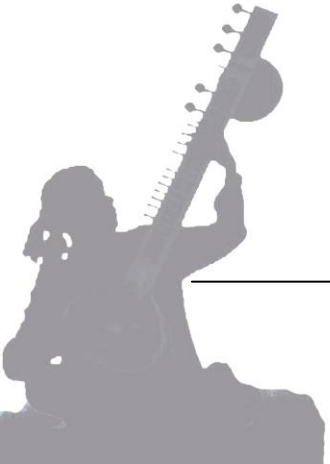

(c) ketabton.com: The Digital Library

... او مننه

زه چې په کوم ماحول کې را لوی شوی یم، ډېر څه و چې له ما یې د شعر ژبه غوښته، په ډېرو الفاظو پسې مې منډې وکړې، د ډېرو خیالونو، فکرونو او د عاطفې ډګرونه مې پسې کچ کړل، خو شعر لیکل هم بلا هنر غواړي، دې لاره کې بریالی قدم وهل لوی بخت غواړي، مګر خوشحاله په دې یم چې ځینو زړونه بیرته مثبت غبرګون راکړی، چې دې کار زه بیا بیا هڅولی یم په دې لاره کې د قلم څوکه ګړندۍ کړم، مخکې مې غزل لیکل خورا خوښېدل، خو کله چې د ازاد نظم په اهمیت پوی شوم، یا د نړیوال ازاد نظم مطالعه مې وکړه، دې باغچې ته مې هم سترګې ورښکاره کړې، یوه نیمه تجربه مې په کې وکړه، دا چې دا به څنګه تجربه وي، تاسو به یې ولولئ!

زه ډېر څه نه لرم خو له فیصل فاران، ومان نیازی، عبدالغفور لېوال، ومان نیازي، صدیق الله بدر، ډاکټر ځلاند، شرر ساپی او عبدالرحیم هلال څخه مننه کوم چې زما د شعرونو په اړه یې خپل نظرونه وړاندې کړې دي او د محمدیار یار، اسد دانش(ګل دادا)، ډاکټر احسان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

درمل، بشیراحمد فیضان دوی دې کور ودان وي چې زه یې د دې کتاب د چاپ لپاره هڅولی یم.

او د دې کتاب لګښت ملي ځوان محمد نبي تلاش په غاړه اخستی، دا ځوان افغان فرهنګ ته د خدمت په موخه د دولسو کتاب د چاپ ژمنه کړې چې تر نیمایي یې زیات چاپ کړي او دا شعري ټولګه یې هم په ورین تندي تر چاپه ورسوله زه له دغه ځوان څخه د مننې ترڅنګ ځان د ده د احسان پوروړی ګڼم، لوی څښتن ج دې د ده غوندي ځوانان ډېر لري، په پای کې له ټولو نه یو ځل بیا مننه کوم، کندوګان یې له غنمو ډک. په ژمی کې ښایسته پیتاوی او په دوبي کې یې د ګلاب سایوو ته غواړم.

سعید زابلی

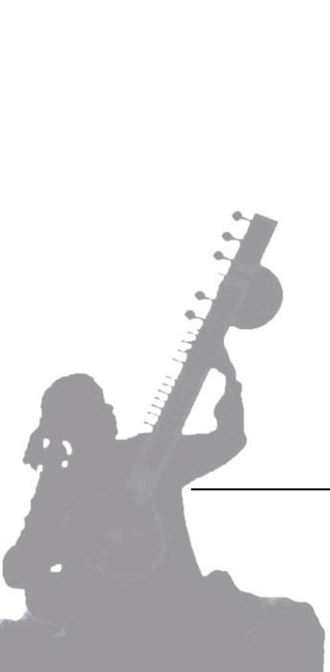

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دعا ارمان خدایه
وکړې لږ باران خدایه

شوندې د ګلاب وچې
رحم د اسمان خدایه

امن د پښتون غواړو
ته یې مهربان خدایه

ستا کرم ته تږي یو
سوله د افغان خدایه

زړه سعید دا ستا په یاد
غواړمه روښان خدایه

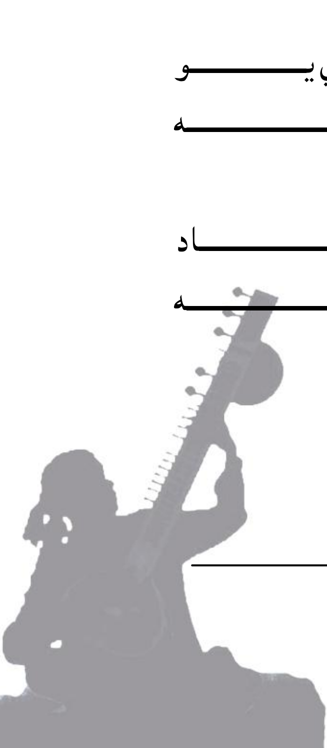

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چينې رڼې اوبه د ونو سيوري
د محراب ومخ ته لپې دعاګانې
زما او ستا د ژوندون ګډه فلسفه ده
نو بيا ولې سره وران يو
پر تندي مو دي راشنې د نفرت کرښې
دا کيداى شي چې دې لمر يواځې ستا شي؟
يا دې زه لمنه ډکه کړم له ستورو؟
راشه بېرته غېږه راکړه چې پخلا شو

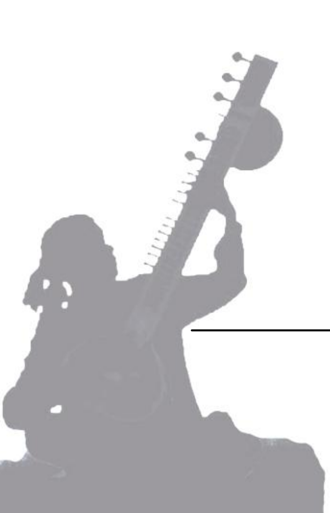

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر ما دې پېرزو نه دغه غمی دی
وایه کوم بختور وړی ستا زړګی دی

ستا و شوندو ته یې خوله کې اوبه راشي
دا راغلی له صحرا ساده سړی دی

اوس هغه زمانه نشته لېونیه
چا ویل چې یار له یاره سپیلنی دی

و پردو ته یې دي کښته ستر ګې زیړې
خو په کور دننه ځومره ستر زمری دی

نور د جنګ سندرې وایي حماسي دي
خو سعید ګوره د ښکلو لېونی دی

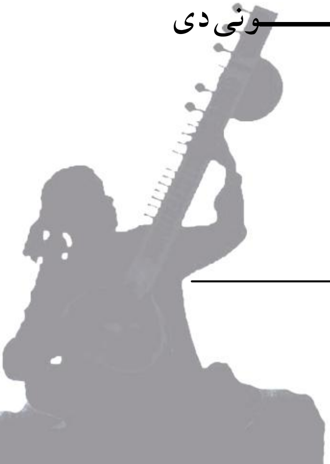

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ولس وطن ګلاب، کم تر کشمیر نه لري
هرڅه لري، مګر بدبخته دی امیر نه لري

د دې وطن له دې حالاتو معلومېږي داسې
لکه چې دلته یو څوک هم زره ضمیر نه لري

ځنې دې بل زیارت ته یوسه اې ملنګه اشنا
ستا وخوبونو ته هیڅوک دلته تعبیر نه لري

په دې مالت کې داسې ښکلی چرې نه شې موندای
چې بلا زړونه به ضرور د چا اسیر نه لري

چې بې د ښکلو پر زړو چک لکه سیتار لګاوه
اوس دې غزل سعیده هغه شان تاثیر نه لري

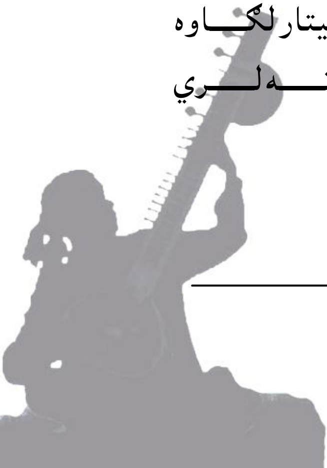

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ږلۍ پر ګلابونو د صحرا روانه
د دې وطن پر خلاف څومره ناروا روانه

خدایه په کومه ګنا موږ یو درته پړه راغلي
چې د زخمي لپو دعا مو بې مانا روانه

نن په محفل کې څه عجیبه راته ته ښکاره شوې
لاس مې دروړاندې په دې شک کړو چې مینا روانه

ستا او سپوږمۍ ترمنځ ودې راز ته حیران پاتې شوم
ته وې ویده، مګر ترمینځ مو وه رڼا روانه

سعیده زما له دغو خلکو شي په دغه ګیله
دوی چرته لاړو او پر کومه ده دنیا روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څوک حق غواړي، له دې دوو به کړې یو کار ومخ ته
یا به زړګی خوري، یا به نېغ ورځي د دار ومخ ته

څنګه په منده دې د خدای مخ ته خبرې وکړې
زما خو ژبه تلولۍ شي د خپل یار ومخ ته

چې په وطن راتلې لوخړې زموږ دغه وس و
په لپو اوښکې مو شیندلې د غبار ومخ ته

خدایه په دې ګناګار، نور څومره احسان به کوې
ستورو، جانان دی غوږ نیولی، زما سیتار ومخ ته

سعیده ګل سره روغبت کې دغه هم ومنه
چې ستا د ګوتو هر کلی به کوي خار ومخ ته

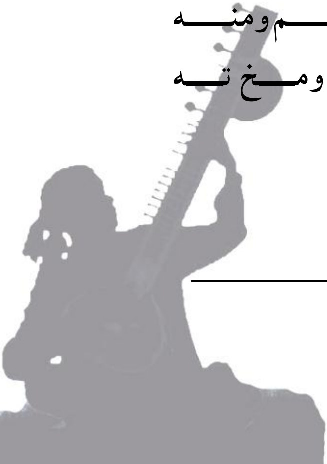

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن به څه محدود کړې ښکلې تر نقابه پورې
چا دې وړمې ایسارې کړې تر ګلابه پورې

وطن خو کار غواړي ولسه، ستا د وخت مشران
مانۍ یې دنګې دي، د واک تش تر خطابه پورې

لکه دعا ښه تر یقینه به مې څنډه کولو
ما به دې شونډې ښکلولې تر ثوابه پورې

په دغه تمه ګوندي لپې درنه ډکې کړمه
ما رسولی ځان تر هره یوه سرابه پورې

سعید ساده په عقیده باندې نور نه پوهېږي
یوازې سر یې دی ساتلی تر محرابه پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وږمو پېغله د حجاب ښکارېږي
ګلاب اينه کې هم ګلاب ښکارېږي

سادګي دا ده چې خرخ شوی مشر
موږ ته قبله، موږ ته محراب ښکارېږي

اخلي رشوت، ته وا ثواب يې په کې
خو، ناروا ورته شراب ښکارېږي

د يار په شوندو د رقيب ستاينه
دا راته هم د خدای عذاب ښکارېږي

سعيده سترګې چې خيرنې نه وي
د ښکلي مخ د خدای کتاب ښکارېږي

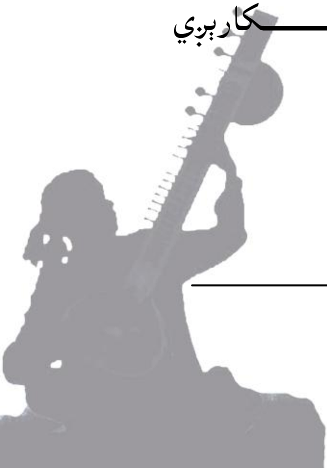

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمانې د سپېره جبر، بلا نه ده مړه
موږ يې تمام کړو، خو د وخت اژدها نه ده مړه

ښايسته زلمي، ښايسته پېغلوتې د ګلونو په څېر
شول په کې ښخ لکه ګلونه، صحرا نه ده مړه

لا يې هېر نه يم، په خوبونو کې دعا يې وينم
د مړې مورکۍ مې لا په ما هم اروا نه ده مړه

غواړي سعيده زما وطن کړي د مرګونو تابلو
لا جادوګره دنياګۍ په ګنا نه ده مړه

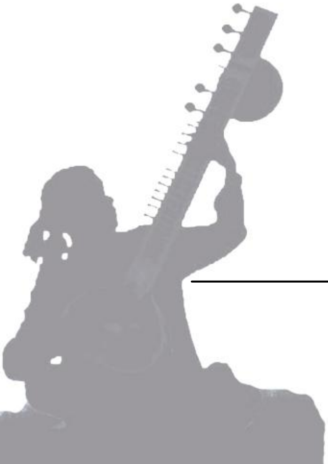

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سې ولس په څه ژوندی وي چې ګوښې ته ناست وي
په ګل وطن چې د لمبو ونندارې ته ناست وي

حيران په دې يم چې په زړه کې به يې څه ورګرځي
ښکلی چې ګوري، خپلې سترګې و اييني ته ناست وي

دا مساوات دی چې دې مشر وي شرابو کې غرق
غريب ولس دی وږی تږی، دروازې ته ناست وي

دا ستا خيالونه ښا پيرو غوندې را ورسيږي
سعيد چې شعر ليکي، تياره کې و ډيوې ته ناست وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د ښکلې مخ، محدود زه تر نقابه ښه يم
دې زمانه کې پټ د خلګو له حسابه ښه يم

ګوندې کوڅو کې څوک د ژوند له رازه وپوهوم
جومات دې ستا وي زه محروم له دې ثوابه ښه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ننګ ناموس چې چا لوټمار کړی دی
موږ په هغو خلکو اعتبار کړی دی

خدایه دا ستا په دومره لوی جهان کې
تا پنجابی پر موږ بادار کړی دی

قام کې خو ټوله برابر غوندي وي
موږ کې، نواب، بل دې سردار کړی دی

رقیبه وایه د خدای په نامه
تا نو بیا کوم د سړي کار کړی دی

د فطرت خلک په کې نه شي موندای
سعید نفرت ځکه له ښار کړی دی

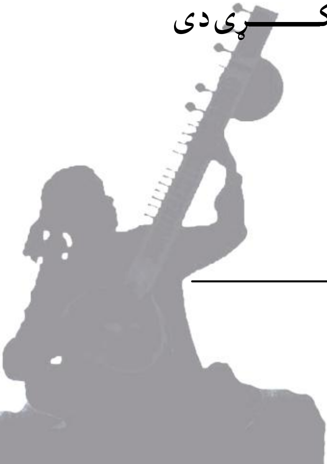

(c) ketabton.com: The Digital Library

را باندې اوري يو ارمان جانانه
دا ستا له سترګو په ايمان جانانه

ته مې په خوا کې يې عجيبه دا ده
خو زه بيا هم يمه پرېشان جانانه

تعريف د ژوند د فلسفې که غواړې
ودان په مينه دا جهان جانانه

د غزل راز چې له هرڅه را اخلم
ته په هرڅه کې يې خندان جانانه

بې تا سجدې سعيد د زړه په زور کړم
زما شيرين افغانستان جانانه

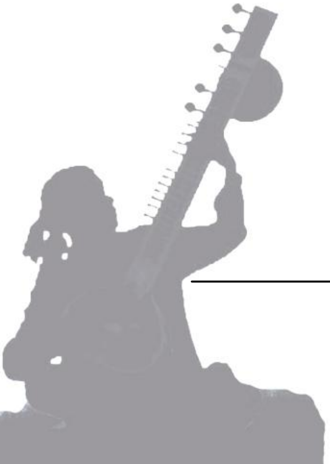

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري شمېرمه يو څه شمار په کار دی
هغه راځي لږ انتظار په کار دی

سختو حالاتو کې چې قام رابېچ کړي
مور ته يو مشر لږ هوښيار په کار دی

چې د رقيب په خوله خبره کوې
يو څه خو تا له هم اختيار په کار دی

حالات غمجن زاهد ه ستا خوښه ده
يا مې روا کړه يا ستار په کار دی

سعيده هر څو که وعده وکوي
په جانان کله اعتبار په کار دی

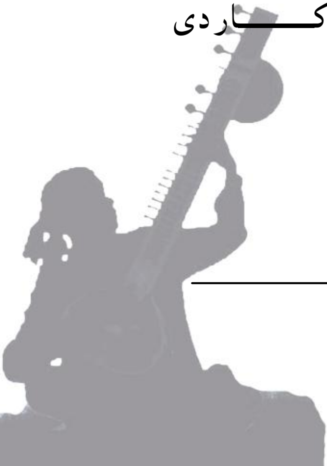

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې دې خوږ زړه ته دوا شي په کې
ګوندي يو يار خو به پيدا شي په کې

د دغه ښار دي عجيبه خويونه
د غره سړی ولې تالا شي په کې

ښکلي به چرته هم بې ياره نه وي
زموږ خوبونه که رښتيا شي په کې

چې دا ستا ياد ورته را ورسيږي
زړه مې تياره وي خو رڼا شي په کې

د يار ومخ ته خو سعيده سړی
سمه خبري کړي خطا شي په کې

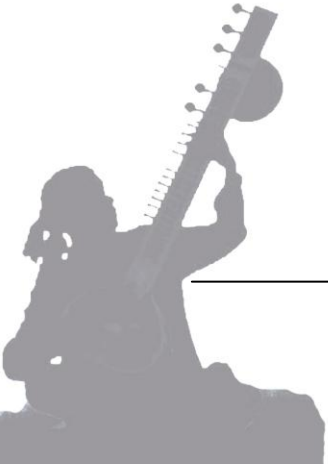

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه مین شومه او تا مې دلبري کړې ده
له هغې وروسته مې څه ښکلې زندګي کړې ده

نه درکتی شمه او نه مې درنه سترګې اوړې
لږ خو مې پوی کړه، دا دې څه جادوګري کړې ده

شبنم خو ښه دی د ګلاب پر پاڼه ورغړېده
ما خو ټول عمر پر اغزیو زندګي کړې ده

په ډک محفل کې یې د یار په لیدو اوښکې راغلې
په هغه ورځ خو سعید ډېره سادګي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پېغله وي د بنګړو شرنګ نه لري
لکه غزله چې اهنګ نه لري

بيا هم دي ښکلې کليوالې پېغلې
ساده پاده د شونډو رنګ نه لري

زما وطن په يو سپېره بيديا کې
داسې زيارت دی چې ملنګ نه لري

دا به نو څنګه د چا زړه ته تېر شي
چې پښتنه خاوره دې ننګ نه لري

کتل به ښکلو ته ګنا لري خو
سعيد صفا د زړګي زنګ نه لري

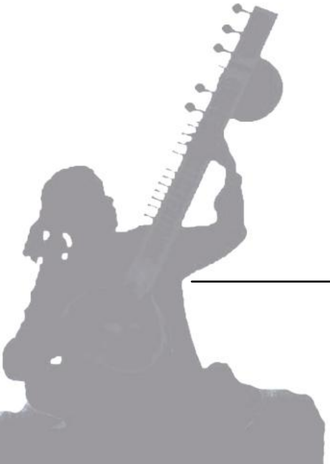

(c) ketabton.com: The Digital Library

کینه یې نه زده سپین زړګی د سعید
د کلیوال مالت زلمی د سعید

د زړه خبره چې ساتلی نه شي
منم چې دغه یو کمی د سعید

خولګي چې واخلي او بیا منډې وهي
شرم یې واخلي سادګی د سعید

د لونګین وږمې په ښار کې غواړي
ثه عجیبه غوندي سړی د سعید

بلا کلونه یې په ښار واړول
خو په خوی هغسي زابلی د سعید

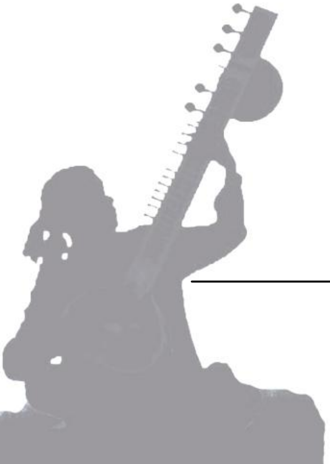

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډې که دې نه وای په خبرو کې
خولې ته به مې نه راتلې سندرو کې

ستا ولو پټې ته رسېدی نه شي
هرڅو که ښکلا وي ببر سرو کې

ښکلی مې توپان غوندي پر زړه راغی
وړې مې د موسکا په سرو وزرو کې

هلته به نو قام ته څه خدمت وشي
واک چې وي په لاس د لنډغرو کې

ستا سعید د کلي په خوی لوی بویه
ښکاري چې ساده غوندي ملګرو کې

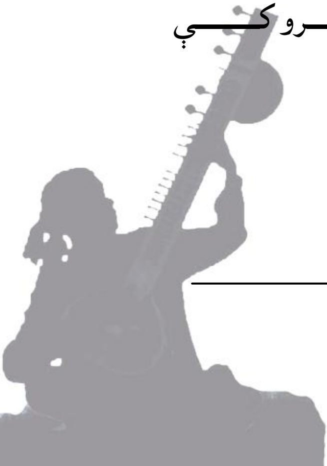

(c) ketabton.com: The Digital Library

که غوړېدلي ګل ته ورته نه یې
یې خو سپوږمۍ که سوې لمر ته نه یې

دا دې کمال دی زړه په سترګو اخلې
ښکلې منمه جادوګر ته نه یې

عجبه دا ده چې په خوب کې راشې
له خوښۍ ویښ شمه، مګر ته نه یې

شهیده دلته دې شو دومره مقام
لا رسېدلی و کوثر ته نه یې

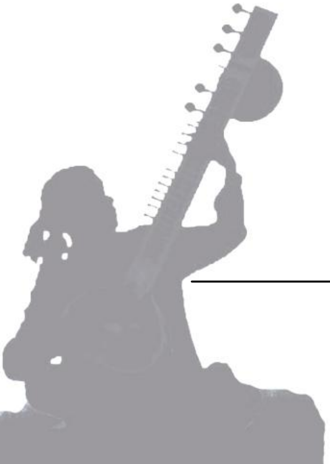

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده نور خو درنه شېخ جوړ شوی
هسې ختلی و ممبر ته نه يې

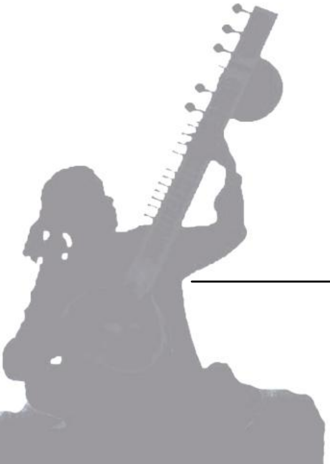

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشر مخ ته کشر پاڅي خبر سپکه کوي
عجبه وخت شو ورور له وروره څخه کرکه کوي

له تا را وروسته ستا بچو ورته تندی ټیټ کړی
مغلان دلته پاچاهي خوشحال خټکه کوي

له پښتنو ځکه اوس ډیلی او اصفهان هېر شوی
جګړه په کور کې یې پر کونډه یا پر ځمکه کوي

نیکه مو وایي په واده کې دریا مه تنګوه
دا یې ګومان وي خدای پر کور د غضب ټکه کوي

دا مشران به نو سعیده څنګه جوړ کړي وطن
هره خبر چې له دروا غو څخه ډکه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

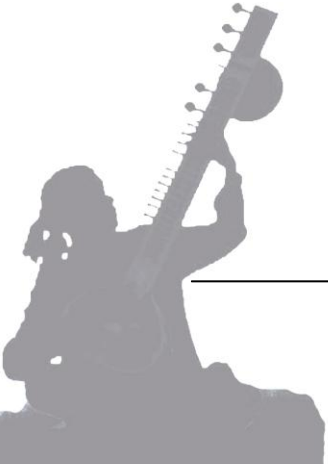

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې غزل کاږم خبرې هم په سُر کې لرم
ډېره موده کېږي یو ښکلی تصور کې لرم

د یار په هیله د رقیب د زړه ساتنه کوم
خدایه دا یو لاس پر ګلاب بل په تنور کې لرم

ده ته کینه ورځي عجیبه ده زما پر خوښي
دغه یوه خامي بې رنګه په تربور کې لرم

شیخ پر ممبر ویل، بې مینې ژوند تیارې ته ورته
شکر یوه حصه خو زه هم په دې نور کې لرم

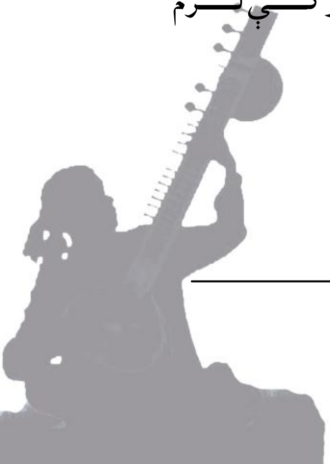

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده ویره لرم وخت یې ځوانیمرګه نه کړي
ځوانه نغمه لکه ګلاب د زړه تنبور کې لرم

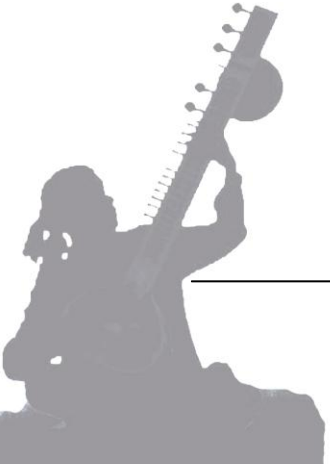

(c) ketabton.com: The Digital Library

بازار تیزي ده، طبیعت په کې ناکام ښکاریږي
دا چې ګلونه د رنګونو په کې خام ښکاریږي

لکه شراب مینه مو داسې ګناګاره ګڼي
شیخ ملامت نه دی ستا شونډې ورته جام ښکاریږي

ساده ملګرو پام چې چرته په کې دو را نه شئ
دا هر ګودر راته د ښکلو پېغلو دام ښکاریږي

ښایي په دې کلي ناترسو هم بمبار کړی وي
چې د پایزېبو او بنګړيو شور ارام ښکاریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د چا مخ ته ګوته نیسي او خاشه لټوي
سعید په دې حالت کې نور راته بد نام ښکاریږي

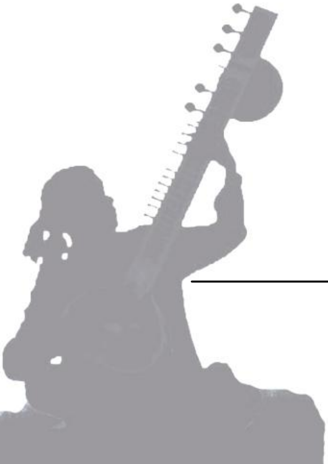

بلا مودې یې په اثر کې اوسم
د ښکلو سترګو په منتر کې اوسم

دلته هم خدای ج هلته هم خدای ج یادوم
شېخه مسجد که په ګودر کې اوسم

بخته له دېنه به نور څه راکوې
د یار د سرو شونډو په سر کې اوسم

پښتون ملت یم بیلېدلی نه شم
که په میوند که په خیبر کې اوسم

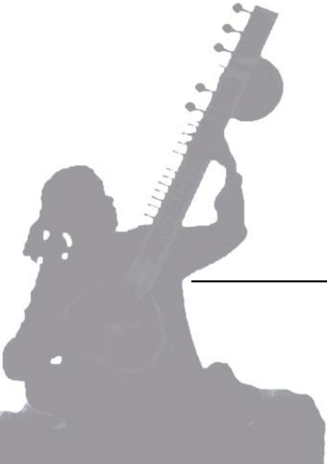

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په دعا يمه ډاډه مور جانې
سعيد که هرڅو مره خطر کې اوسم

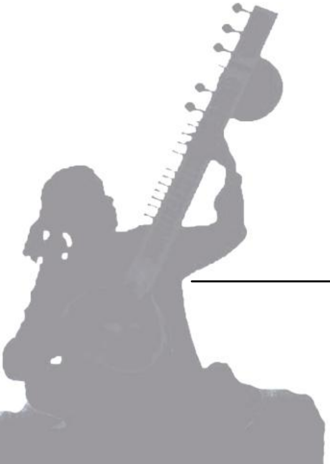

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غوټۍ شوندو او شين خال دې د سپرلي اندازه
د ښکلي حسن به دې څوک ولګوي اندازه

چې ولس مخکې وي روان او دی له شا ورپسې
د قومي مشر وي همدغه د سړي اندازه

د بل په غاړه چې چاړه ږدې یا يې ولې کله
تا لګولې ده د خپل خوارږه بچي اندازه؟

اوس چې چارګل په پزه نږدي، زمانه شوه، بله
چا له به څه ښکاري له د ښه پښتني اندازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنګ ترخو ترخو حالاتو کې چې مينه کوي
له ئينو خلګو مې سعيده د زمري اندازه

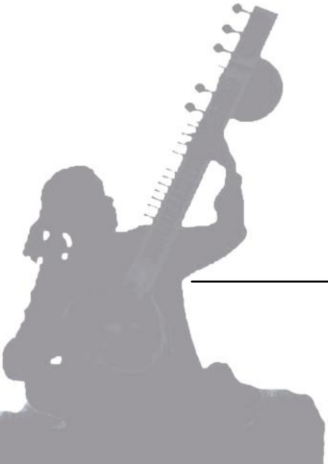

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې زه اوس د سپېتوب پاخه درشل ته شومه
يو څه وتاته، څه وکار، يو څه غزل ته شومه

چې شاعري مې د وږمو په څېر ترلرې رسي
مننه خدايه طبيعت کې خو لږ ګل ته شومه

حسن منمه خو نغمې د سپرلي هم ومنه
که ستا څهره شوه له ګلابه زه بلبل ته شومه

را باندې تېرې کړې قسمت بلا مودې په تمه
عجبه داده نه اوربل او نه څنګل ته شومه

سعیده روغ یار مې کې وبایله قسمت ته ګوره
دا څه بلا وشوه، د کومې بلا پل ته شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقدیر دي جار، خیر به دي څه وخت له ازله راشي
زموږ پر خاوره زموږ اختیار به خدایه کله راشي

بیا یې منو چې اوس پاچا زموږ خپل پښتون دی
پښتو فرمان چې کندهار ته له کابله راشي

چې مو ګلونه د بارود تورلو کي وهلي
نغمې به څه واورو، بیا خدایزده که بلبله راشي

ښکلې بخښنه چې مې ستا شونډو ته زړه سولېږي
دغه شیطان مې زړه ته ستا له سره چارګله راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار کوڅو کې ښکلي يو بل نه تپوس کوي دا
له مودو ورک سعيد به څه وخت له زابله راشي

خدايه ياد مې دي تراوسه
زما په ذهن کې تصوير دي
سپين ګلونه د نرګيس و
هاغه وخت مې ښه پر زړه دی
که به هر څومره تيارې وې د ژوند لارې
خو زما مخ ته رڼا به وې دالارې
خدايه ! زه دې وايه څومره ګناګار يم
چې دې واخستل زما له سره دواړه
د مورکۍ خواږه لاسونه

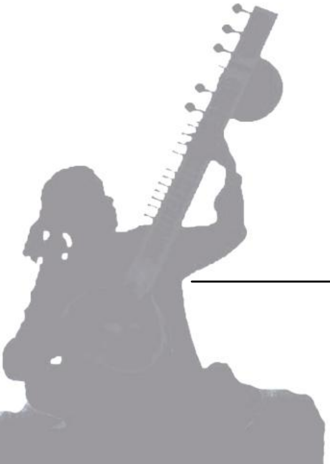

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه داده پر هر چا باندې خواره غورځوي
ښایست بلا کوي ښایست اثر پر زړه غورځوي

ستا په لیدو چې مې له سترګو څخه اوښکې راشي
دا کلیوالې د ښادۍ مخ ته اوبه غورځوي

ستا کلیوال په ښار کې هم یې پر زړګي ساتلې
ها ستا د سمال یې دی ساتلی، هغه نه غورځوي

د جبر دې سوال ته تراوسه بې ځوابه یمه
چې له نظره مې نظر ښکلی په څه غورځوي

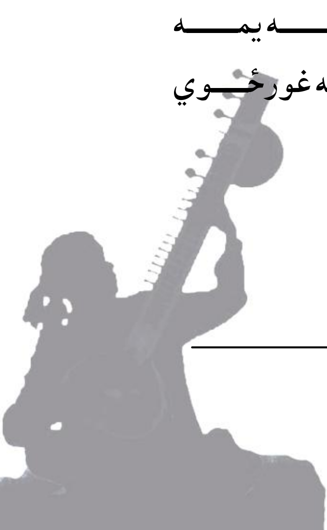

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــوره بــه شــپه ســعيد د چــا پــه يــاد کــېږي نــه رڼــوي
دغــــه يادونــــه نــــور لــــه زړه څخــــه پاخــــه غورځــــوي

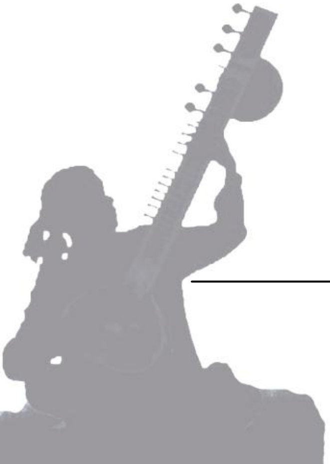

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون مشر د خوشحال مطالعه نه لري
ناولی مخ ګرځي په لاسو کې اینه نه لري

ښکلو ته ګورم خو نظر مې بې مانا پاتې شي
د عشق رنګونه ښايي دغه زمانه نه لري

ولې له لوړې مرو، بې سوچه، بې ضمير ولسه
زموږ وطن نو وایئ کومه خزانه نه لري؟

ښکلو ته ګوره خو لږ فام کوه تکفير دې نه کړي
دا د ریا زاهدان دومره حوصله نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه شــعر يــې خونــد اخلــه يــوې ښــکلې ويــل بلــې تــه
کنــې ســعيد غريــب چنــدانې قــواره نــه لــري

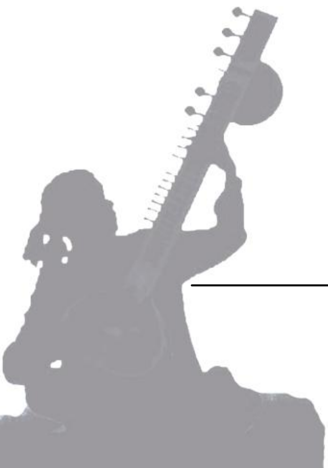

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ته ګل موړ ته بدرنګ دور دی
خوشحاله اوس هم د اورنګ دور دی

په خپله خاوره چې اختیار نه لرو
پښتنو والله چې بې ننګ دور دی

په خپل وطن کې چې له لوږې نه مري
د پښتانه غریب ملنګ دور دی

سپین په پوډرو فطرتي خو نه دي
په خدای چې اوس د غنمرنګ دور دی

سعیده ژوند کې به دا واورم کنه
د یار، سیتار او نی و چنګ دور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د سره لمر که د ګلاب په ګل سایه روان دی
خو هر سړی د خپل قسمت په اندازه روان دی

ځوان به په څنګ کې یا کتاب او یا رباب ګرځاوه
زموږه ځوان ګورئ په څنګ کې توپنچه روان دی

هلته یو ځوان عجیب ژړل د یو جنۍ په واده
تا به ویل چې د یو چا په جنازه روان دی

بیا به د کوم ناورین خبر راوړي محله پورې
مشر بهرته بیا په کومه اراده روان دی

سعید چې کلي کې په کوم ډول شډل ګرځېږي
حیران یم ښار کې هم هغه غوندي ساده روان دی

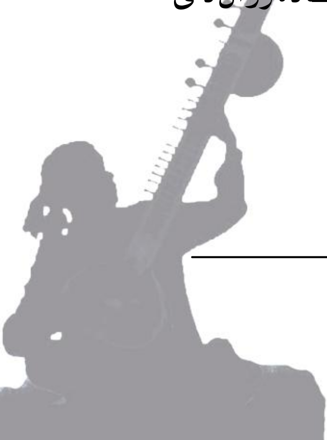

(c) ketabton.com: The Digital Library

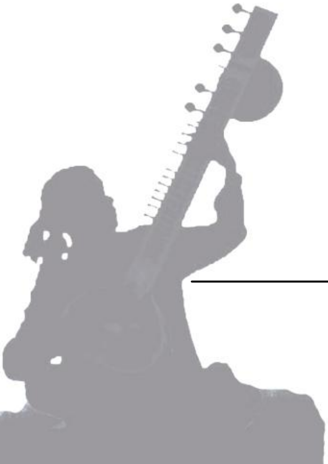

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریاضت د حسن ښکلې زه بلا ګردان کومه
راز د ښکلا دي کنې ستا به څه احسان کومه

نادره دا وه، نن دې څه ډول خواږه وکتل
درنه مننه ګل جانانه یو جهان کومه

چې پښتانه د غلامانو غلامۍ ته بیا یې
څه احترام به زه د دې اورنګ زمان کومه

اوس خو د ستور دی ځان په سل رنګه دا خلک لړي
پر چا به څه شک د کافر پر چا به څه د مسلمان کومه

د ښار ملګري مې په دې ګڼي ساده سعیده
زه چې خبرې د چارګل لا د پېزوان کومه

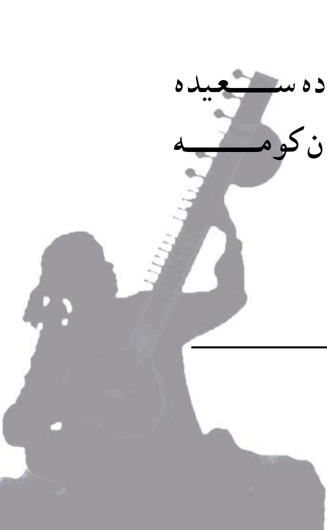

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا د حسن له کتاب سره خواله کومه
ستورو ته ناست یم له رباب سره خواله کومه

ښکلې انځور يې ستا د شونډو په څهره کې وينم
ساده خو نه يم چې ګلاب سره خواله کومه

هغه مې سوځي خو په ټکنده غرمه کې لا هم
لکه لمر مخی له افتاب سره خواله کومه

ته رانه لرې دا ستا غم و چاته وژړوم
زه د خپل سوي زړه کباب سره خواله کومه

د مينې زور شو ښخه سعيد چې رندانه ګرځمه
دا سي هم نه ده چې شراب سره خواله کومه

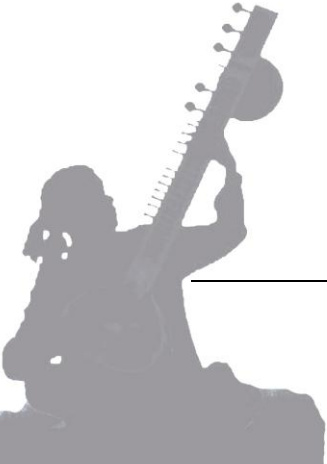

(c) ketabton.com: The Digital Library

وراري به خاورې و خپل رنګ ته په جذبه کې ګوري
اوس به له ناوې سره ځوک په ايينه کې ګوري

ښخه يوائې هلکان هم ملامته نه دي
شته جنکۍ چې پټې پټې دروازه کې ګوري

پښتون ولس د مشرانو کردار داسې کړلو
چې هر يو ځوک يې جنګ فتنه اوس په شمله کې ګوري

يارو ، ستار سره چې اوسي بس هغه بختور
له دېنه ځه سکون به نور په زمانه کې ګوري

اوبه د کلي کړي سعيده د شرابو سيالي
د ورځې پېغلې د شپې ستوري په چينه کې ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په رښتيا و جرئت کوو موږ
دغه ژوندون په کوم قيمت کوو موږ

سعيده دې ته وايي ټينګ اعتقاد
د مينې ټوله شپه رياضت کوو موږ

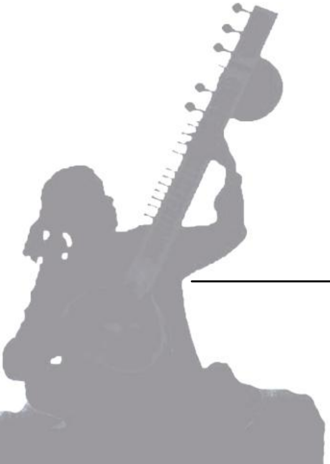

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شپه کې خوند کوي ولاچې د پروین ایښې
زما د خړې خولې، ستا دلونګین ایښې

څومره اثر کوي جنګونه پر ماحول د مینې
د ښکلو وچې شونډې، تتې د جبین ایښې

په خپله وطن کې راته سمه چپه لار نه ښکاري
سترګې مو سوځي راته مخ دي، د ګورګین ایښې

سعیده دومره شوې مجهولې اوس څهرې د خلکو
سمې په سترګو ورته ږده د کتبین ایښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي بلا کوي، سړی چې وي پریشان، تازه کړي
زاهده راشه په خبرو دې ایمان تازه کړي

چې کله وموسي په سروشوندو او مخ واړه وي
ټکور شي پاتې او زخمونه مې جانان تازه کړي

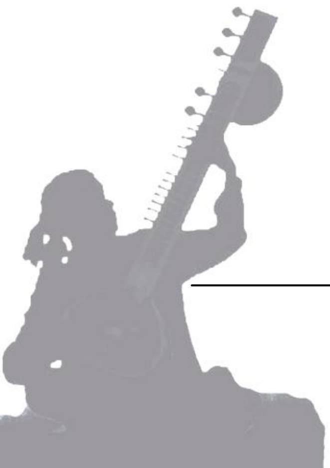

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپک چاړه او یاد بم کېسه ده
زموږ د ژوند کېسه د غم کېسه ده

زما خاطره بس له هغې جنۍ نه
د ګل پر پاڼه د شبنم کېسه ده

داسي اتوم چې کړي نړۍ پرې غرقه
دغه د اوس بني ادم کېسه ده

په نه خبره سره نېښ ووهي
د ګاونډیو د لړم کېسه ده

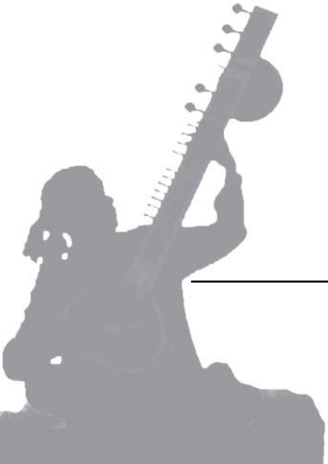

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي بـــه خپـــه لـــه يـــو او بلـــه ضـــرور
دا د ســـعيد او د صـــنم کيســـه ده

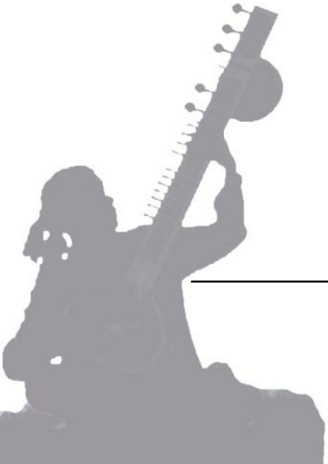

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله خاوره ناکاره یو او تره اوسو
د وخت مشرانو کې مور بیا هم بې رهبره اوسو

د انقلاب د فلسفې نتیجه دا وخته
له نوره لرې په تیارو کې یو بې لمره اوسو

خدایه په دې خاوره به دا سې رحم کله راځي
چې امن راشي او مور لرې له خطره اوسو

د مشرانو د پوهې کچه مو دغسې شوه
چې اوس په جنګ او په چاودنو کې اکثره اوسو

سعیده څوک به مو د ژوند سیکې را وځلوي
د وخت ګړځونو کې چې پټې له زرګره اوسو

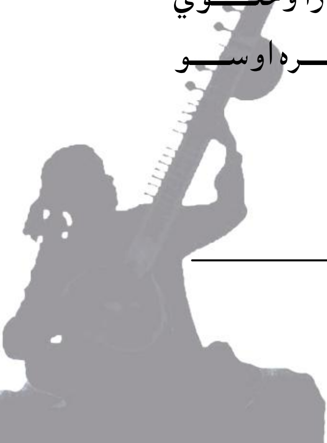

(c) ketabton.com: The Digital Library

شښخه ! چې مينه کړي ترځان محدوده
هغه نو ته وايه په څه سړی دی ؟

لا د چارګل لا د پيزوان خبرې
دا سعيد هم يو عجيبه سړی دی

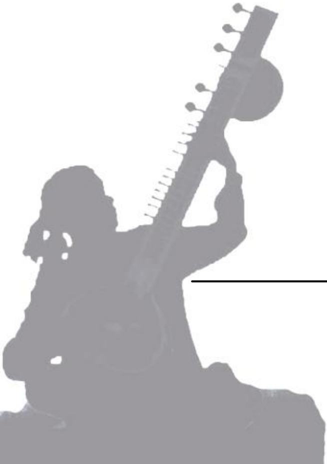

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم ریاضت یې بلا زه له ډېره وخته
یو تصویر مې دی پر زړه له ډېره وخته

په خیالو کې مې حسینې جادوګرې
راروانه یې بس ته له ډېره وخته

ستا د مینې د سرور له برکته
دي راګډه په ژوند خواږه له ډېره وخته

سوال د شونډو به په کومه خوله کومه
ورته زه یم زړه نا زړه له ډېره وخته

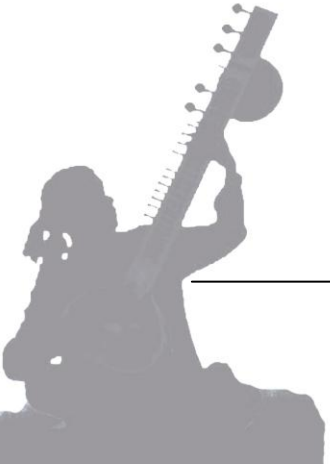

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلو ته میل د زړګي لرمه
شېخه حسینه کمزوري لرمه

په سادګی زما خطا چې نه شې
په زړه کې لویه پاچاهي لرمه

د غم حالاتو کې ملګري د ژوند
مننه خدایه شاعري لرمه

د بل په درد مې زړه کې څړیکه راشي
شکر دا خوی خو د سړي لرمه

هسي خو ډېر ملګري ګورته لاړو
ارمان سعید د روحاني* لرمه

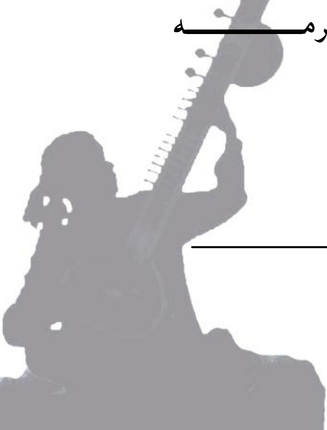

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید عبدالصمد روحاني چې یو خوږ کلیوال اشنا و

جنتي خوب ویني تک سپین لکه ثواب ویده دی
نظر مې ستا د سرکو شونډو پر ګلاب ویده دی

وخت د لېوه غوندي، په نیمه شپه ورګډ په کاله
ګوره پښتون ته، څنګه غرق خانه خراب ویده دی

د ژوند پر دښته مې قسمته چرته ونه لیده
زما ارمان د زمانې پر کوم سراب ویده دی

په دې حالت کې مې ونه لیدله نښه د ژوند
دلته رباب، دلته ګودر، دلته محراب ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سعید ته نن عجیبه فلسفه وړاندې کړه وې، ستا په شعر کې ثه مرموزه اضطراب ویده دی

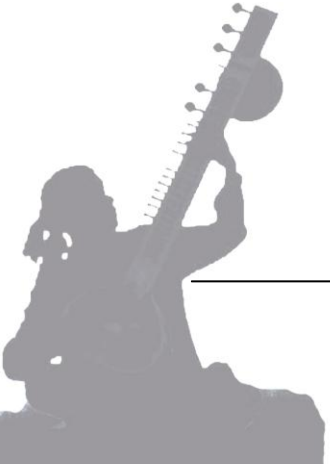

(c) ketabton.com: The Digital Library

خونه د پښتون چې په کې لویه خدایه ړنګه ده
دا دنیا دي اور واخلي او دا دنیا بدرنګه ده

ولې وینې، وینې کندهار او پېښور زمونږ
ولې مو د جبر زمانې ته ژبه ګونګه ده

څو به انقلاب وي او ترڅو به ورور وژنه وي
دا جنتي سیمه او تبا له جنګه ده

پېغلې د عربو او پنجاب په خولو پایي زمونږ
دلته پښتنه پېغله ساده ګرځي ملنګه ده

ستا د میو زور ښکلې، سعید چې راندانه ګرځم
چاوې چې مستې مې یا له میو یا له بنګه ده

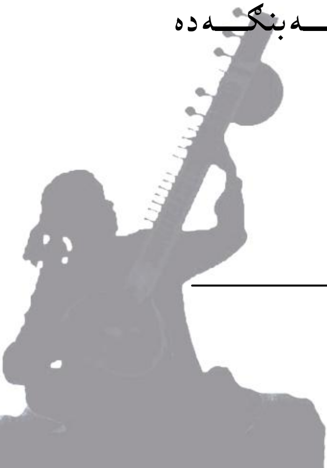

(c) ketabton.com: The Digital Library

اینه د حسن چې دې پاکه له غباره نه ده
زما د قسمت په دایره کې لا ایساره نه ده

شېخه د ښکلې په ایمان کې دې باور نه راځي
نور يې د مخ ګوره، ستا غوندې ګناګاره نه ده

دلته دروغ دي چې سپرلی وي بدرګه په ګلو
موږ ته جګړه کله راغلې بې بهار نه ده

ښکلی سعیده د نرګس غوندې وځان ته مخ دی
هغه خبر ستا د زړګي له یو پرهاره نه ده

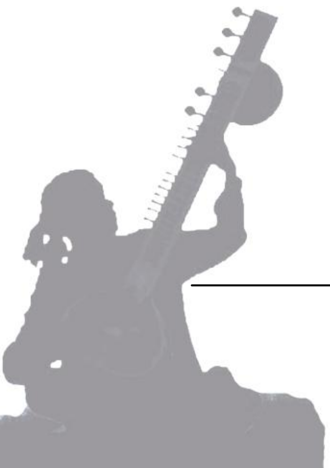

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاب که هر څو د ښایست ګڼې جلوې کولې
ستا د ښایست یې څه ناکامه تجربې کولې

نه یې له ښکلو لاس تا وکړی نه مینا پر شونډو
هغه غریب نو بیا په څه خبر توبې کولې

ستا د ښکلا و دې ګلاب خوی ته حیرت وړی یم
په خاموشۍ کې یې بلا بلا کیسې کولې

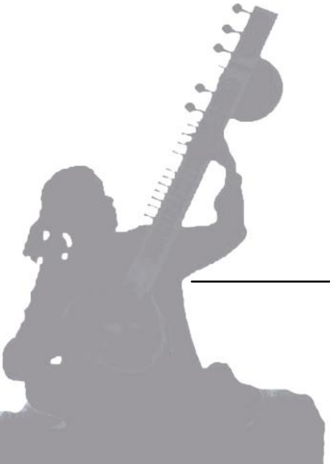

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې تويې د زخمونو په هر پل کې
راته شنه دي تيند کونه په مزل کې

ته وا زما د زړه زخمونه په کې شنه دي
زه چې ګورمه ګلونه ستا اوربل کې

در قربان شم کليوالې نازولې
مخ دې ښکلى د خالونو په شنه ځل کې

مور موسکي وله مستيه ګډېدولو
شپون ژړل خداى يې موندلى و په نل کې

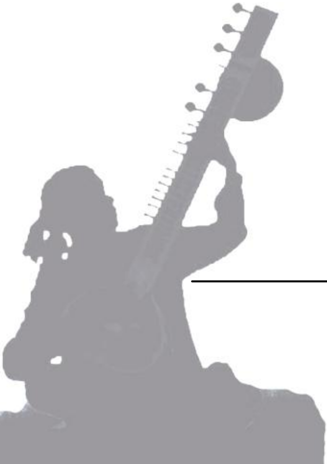

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا نظر ته مې څهره پرته وي
لکه ګلاب ته چې اینه پرته وي

شېخه په کوم معیار کې دا را ولې
مخ ته مې جام څنګ ته سجده پرته وي

خوب مې لیده ښکلې په ښې ورغوي
زما ملغلره تکه شنه پرته وي

ترڅو به زموږ د ژوند ځولۍ کې بخته
له درده ډکه زمانه پرته وي

سعیده بیا به مې په اوښکو لمانځي
چې زما وسرته کتېبه پرته وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ساتي مو په جنګ کې بې وجدانه زمانه ده
پښتون غريب ته ډکه له تاوانه زمانه ده

دې وخت که رسولي د نړۍ خلک ګلاب ته
قسمت کې زموږ ولې بې ارمانه زمانه ده

زما او د رقيب ترميان دي جوړ د کرکې ثلي
له تابښکلې راتاوه ثه جانانه زمانه ده

په دې بارودي جنګ کې يې اغلې پښتنې*
و حسن ته دې خدايږو چې حيرانه زمانه ده

سعيده د ملا په کتاب هم درسره ګورم
په حق د پښتنو کې بې ايمانه زمانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

*شربت ګله یا د ختیځ مونیلیزا

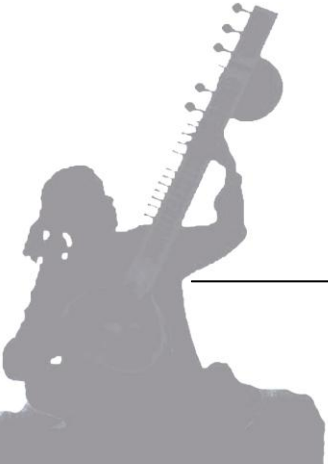

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مالت فضا چې تته ده هيڅ شور نه لري
دلته دي زړونه اوبه شوي، زړونه زور نه لري

زمونږ په مالت کې خو ځوانان داسې بې پرسه وژني
ته به وا پلار نه لري، مور نه لري، خور نه لري

په خدای ملګرو کله کله راته شک پيدا شي
وايم پښتون داسې يتيم دی چې هيڅ کور نه لري

داسې هم نه ده چې شېخان يو تربنه بد مو راځي حالات جنګي دي مزه
ځکه ټنک ټکور نه لري

چې بې ساړه زړونه راګرم کړو په مستو بيتو
او س دې غزل سعيده هاغه شانته اور نه لري

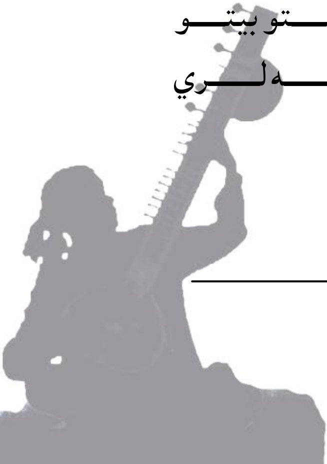

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني ويني جنګ ماحول
څنګه شو بد رنګ ماحول

وخت و چې فتنې نه وې
ښکلی و، لونګ ماحول

کاش چې مينه، مينه شي
ګلو باندې رنګ ماحول

نه چې وي سعيد هغه
ما باندې وي تنګ ماحول

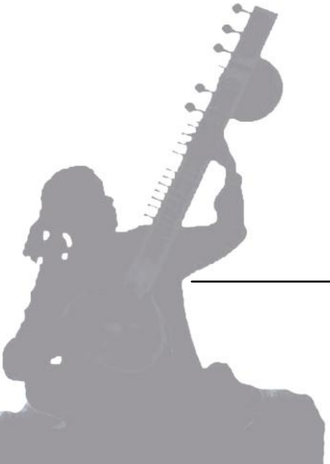

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا تاریخ یې په غیرت لیکلی
د زمانې د زړه جرس دی پښتون

ملکو هلتې * احترام وکوئ
په دنیا کړی ثه هوس دی پښتون

د خدای په لاره برابر روان دی
په دې سعیده مقدس دی پښتون

نه خان ملا او نه سردار معلوم دی
دلته د کوم سړي کردار معلوم دی

موږ ته سپرلي تازه جنګونه راوړي
په دې توپير راته بهار معلوم دی

بچي بې خپله جوړوي، ورانوي
موږ ته قسمت اوس د دې ښار معلوم دی

چې قیامتونه په زړګي راولي
د خال او شونډو خو خپل کار معلوم دی

په بنګ، شرابو باندې نه ماتېږي
سعیده ماته خپل خمار معلوم دی

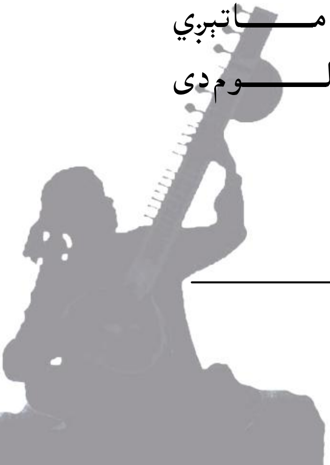

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت دی د جبر او غمونو تابلو
هره ثهره ده د ویرونو تابلو

سپرلیه اوس مو ده له یاده وتې
ستا د ښایست او د ګلونو تابلو

د رنګ ښېښه یې په باردو توره
زما د وطن د شنو سیندونو تابلو

د جنګ حالاتو کې به ثه مزه وي
د کلي، غر او ګودرونو تابلو

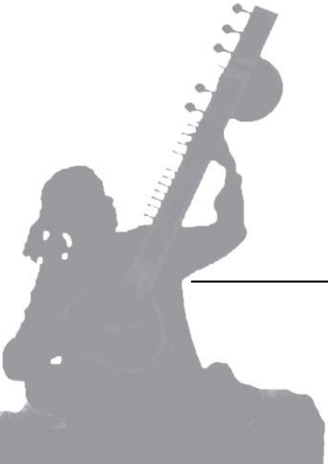

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورولي، سوله او د ښکلو مینه
سعیده زما ده د شعرونو تابلو

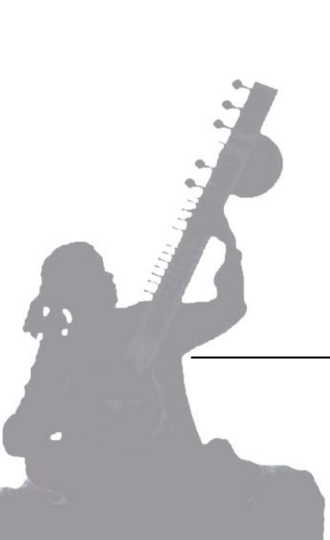

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې خاموشه یمه شورنه لرم
خدایه تیاره ده کور کې مورنه لرم

د مور دعا به وه لښکر راسره
دښمنه پرې یمه نور زورنه لرم

د کلي هر دیوال ته سا شرمه
بې موره څه مزه کړي کورنه لرم

د ژوند له خونده به مې څه وپوښتئ
ساړه نغري ته ناست یم اورنه لرم

سعیده زه شوم د پښتو په شانې
څوک به دعا راکړي غمخورنه لرم

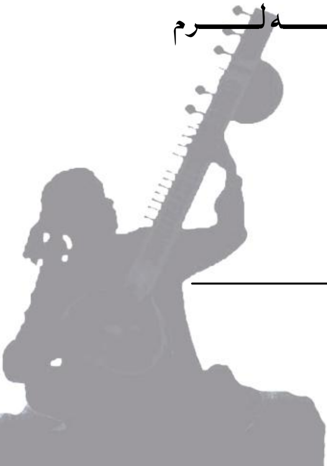

جومات له ځو غیږ کې قرآن ګرځوو
خو پټ په زړونو کې بتان ګرځوو

بیا مو د کوم فرعون نښه نه کړي
سرونه پټ چې له اسمان ګرځوو

کلونه وشول په دې تمه باندې
زړه کې د لوی وطن ارمان ګرځوو

زاهده ګوندي وي چې رنګ ترې واخلو
ښکلي ترخنګ لکه ګلان ګرځوو

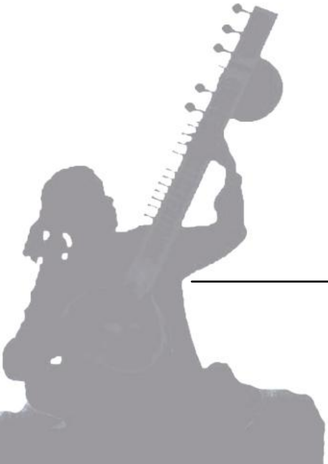

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده تک به دا ضرور راکوي
چې په لستوني کې ماران ګرځوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان د چا کله ټکور ورکوي
ژور زخمونه به لا نور ورکوي

د ګاونډي چې دلته وس ورسي
نو د یو بل درمند ته اور ورکوي

سعید چې ښکلی په غزل کې راوړي
رقیب ته دا خبره زور ورکوي

بلا رنګونه یې په زړه را اوري
سعید چې ستا ریاضت ته زور ورکوي

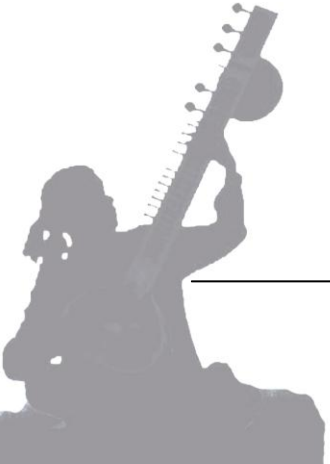

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست خواږه ګوري جانان
چې له زړه ګوري جانان

وا وا سل زره رنګونه
خومره ښه ګوري جانان

ماله ځانه کړي قربان
چې کاږه ګوري جانان

بیا تندی او کاڼی ثه
چې ونه ګوري جانان

سعید بیا کړي ځان ورتېر
ګوندي وه ګوري جانان

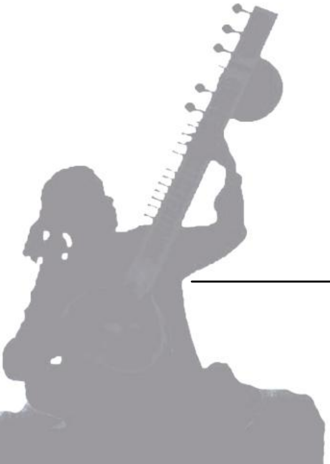

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن چرته به بې باوره ژوندون
زموږ خوارانو دربدره ژوندون

وجنګ نفرت ته د پای ټکی کېږدو
راځئ شروع کړو بیا له سره ژوندون

وخته تا څه کړې نیکې راسره
له دردو ډک وي زموږ اکثره ژوندون

په دې مالت کې څه عجیبه خلک
تېروای نه شي بې سنګره ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه زاهد وځان ته ناست یمه خلوت لرمه
ډېره موده یې په ښکلا کې ریاضت لرمه

دا ښاري پېغلې مې پر زړه باندې چک نه لګوي
زه کلیوال ژړنی ساده غوندې فطرت لرمه

ګناهګار یم خو دومره نه یم چې له لارې وځم
د شپې ناوخته د غزلو امامت لرمه

ستا په کتو را باندې سل زره رنګونه اوري
جار دې له سترګو څه ښاغلی محبت لرمه

په دغه وخت کې چې سعید له بلا امن لرم
دعا د مورجانې بلا بلا رحمت لرمه

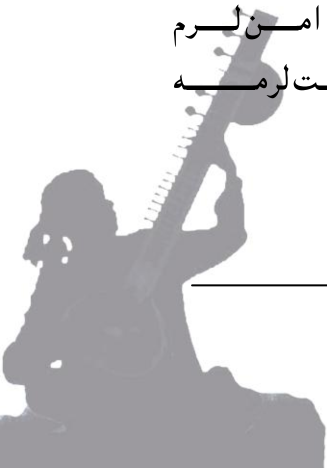

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیند ته یې را کوزې کړم او بو سره شپیلکی کړمه
ستوري په اسمان وي چې رمه له شپاله هی کړمه

اې ښکلې خپه نه شې تعبیر یې ستا په زړه کوم
خوب کې دې ویل راته چې در به زه ځوندۍ کړمه

ته که زموږ کورته میلمنه کله را پېښه شوې
تا ته به ډالۍ زموږ د تورې مېږې وری کړمه

ستا د بنګړو شور سره سیالۍ باندې راغلی یم
زه چې د غزلو په لفظو باندې شرنګی کړمه

دې سرکښه وخت کې به سعید ګوره چې څه کول
موري منم خدای ورپسې تا هم څه سرې کړمه

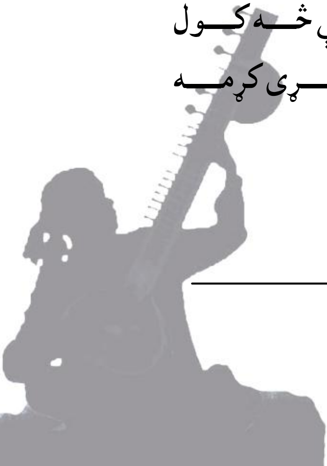

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اولني شته نه همغسې وجدان پاتې دی
نن سبا هرسړی په ګټه د خپل ځان پاتې دی

څه سادګان يو په تاريخ چې د نيکونو وياړو
په موږ کې کوم خوی د احمد او ميرويس خان پاتې دی

په خوله يې وايو، خو عمل دلته پرې چا کړی دی
هسې په پاڼو کې خاونده ستا قرآن پاتې دی

له نفرتونو به لا غرقه وای له وخته نړۍ
په څو سړيو کې شايد چې سپين ايمان پاتې دی

په دې مالت کې خو په خدای چې زندګي ګرانه ده
سعيد چې پاتې دی په تمه د جانان پاتې دی

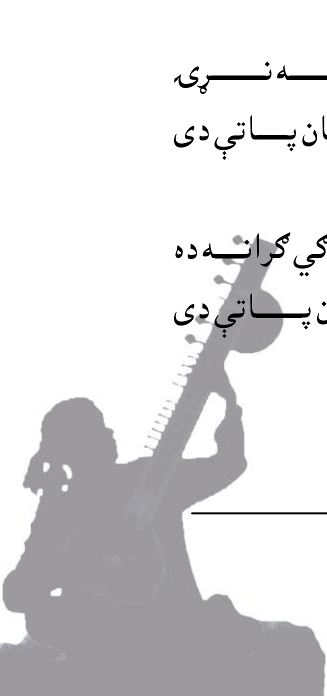

(c) ketabton.com: The Digital Library

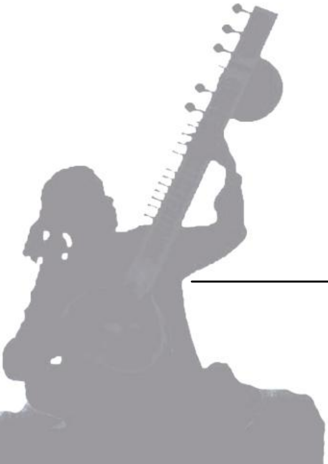

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا سره چې نه يمه
زه به نو بيا ثه يمه

ستا په ږغ بس هر سهار
ګل غوندي تازه يمه

ته وا خوله به نه کړي را
دې کې زړه نا زړه يمه

تا ته خو سعيد ګرانې
خاورې يم ايره يمه

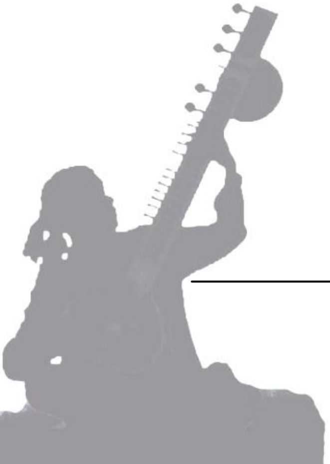

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې ولس سره په غم کې خواخوږي کړې ده
زموږ په زړونو یې بې تاجه پاچاهي کړې ده

چې د ځان ګټې کړې قربان د خپل ولس له ګټو
بې شکه دې سړي په حقه سرداري کړې ده

رقیب مالت کې څه وړه خبره نه وه دغه
د زړه په زور مې د هغې جنۍ یاري کړې ده

د ورور و مرګ ته یې کاړتوس دې بې پیسو راکړي
د نړۍ خلګو چې له موږ سره ځواني کړې ده

سعیده چرته چې په مینه وي د کفر فتوا
داسې ماحول کې موږ خوارانو زندګي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي ګلالي کاته
ستا سپرلي سپرلي کاته

څه عجیب سرور لري
ستورو ته مي وړي کاته

زړه اخلي او توان اخلي
ستا جادوګري کاته

خوی د پسرلي لري
ستا موسکي موسکي کاته

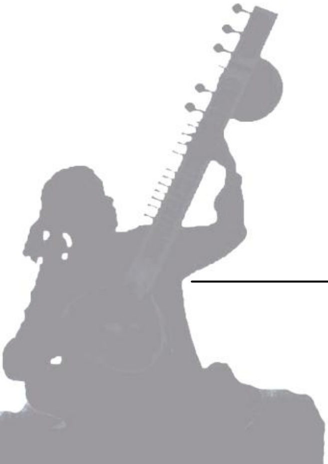

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوندي زرګر نه لږ خواري غواړي
دا وطن يو ثو د کار سړي غواړي

ښار مو پاڼې پاڼې لکه سور ګلاب
خدايه نور د سولې پسرلي غواړي

***

کله کله غم سره دوکه وکړم
لاړشمه و ډک جام ته تکيه وکړم

شېخه دغه دور بې ايمانه دی
ثه باور به ستا په مسله وکړم

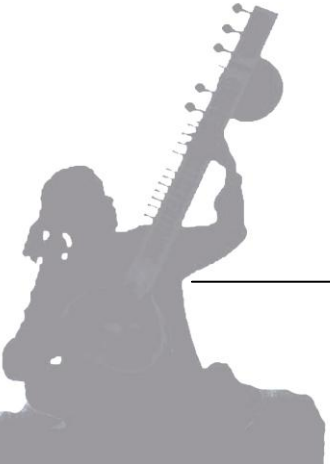

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــه قرنونـــــو لـــــه پېريـــــو
د ژونـــــدون دغـــــه اواز دی

ورورولـــــي ، امـــــن او مينـــــه
د انســـــان د تخليـــــق راز دی

***

دا چـــې پـــر زړونـــو تـــاثيري غونـــدې دی
د ښـــکلي ږغ جـــادوګري غونـــدې دی

لاس تـــه راوړل بـــه يـــې وختونـــه نيســـي
زړګـــی د ښـــکلی د مـــاهي غونـــدې دی

***

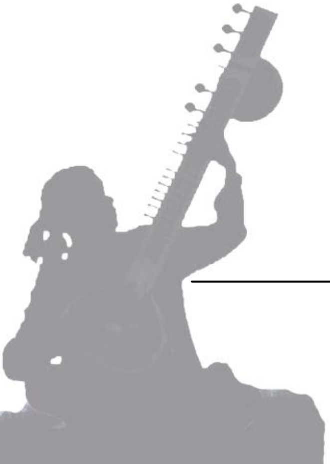

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنیک پر مخ لاړو بدل شو انسان
خو حقیقت کې لا ټمبل شو انسان

د ژوند د عشق سندره کله اوري
اخته په جنګ و په جدل شو انسان

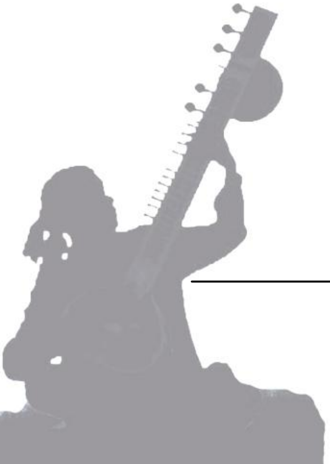

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ که هرڅو په لاره سم په بسم الله روان يو
ستا په نظر شپخه بيا هم پر چپه خوا روان يو

بې ننګه نه يو، خو له دې تېرو جګړو موږ زده کړل
اوس د وطن په نوم جګړه کې هم تر شا روان يو

***

لکه ګلان دانه ،دانه د چول په دښت ولاړ دي
زما ملګري پريشانيو کې د وخت ولاړ دي

موږه به خاورې کړو د ښکلو پر مړوند خوبونه
رقيبان نه يو چې تيار پر دغه بخت ولاړ يو

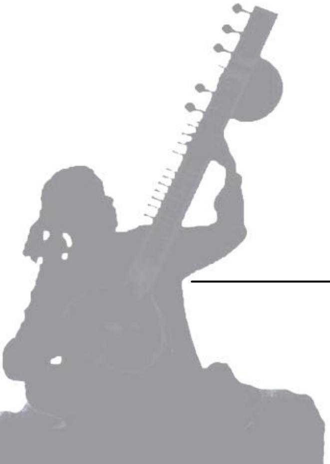

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ثه بې رنګه ثه داغلې زندګي ده
بې له تا چې مې اې ښکلې زندګي ده

منم ښار کې د پی مخو هستي ډېره
خو په کلي کې ترې ښکلې زندګي ده

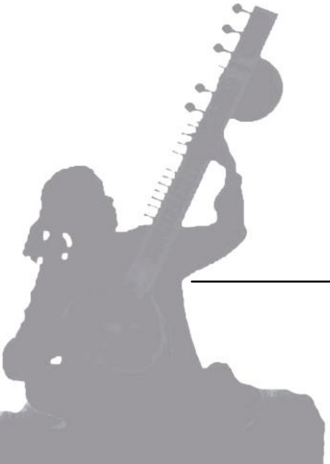

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ککړې په بارودو د وژمو خبرې
زما د وطن د ګلدرو د پسرلو خبرې

سپوږۍ مد د وکړه پردۍ سیمه پردی وطن دی
لږ راله وکړه د وطن د ګودرو خبرې

***

دلوي سړي نه ماشومتوب وشي
مینه کې داسې لېونتوب وشي

په کومه شپه چې وي وعده د اشنا
له بده بخته مانه خوب وشي

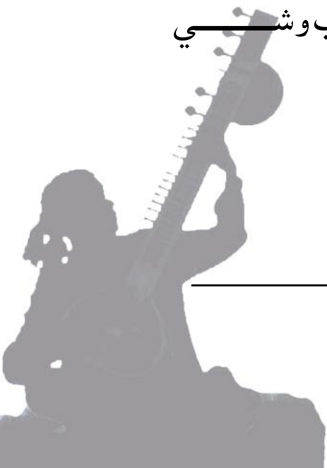

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن يې خوشبويي زلفو ته ورته ده
ښايې له هوا سره روانه ده
هسې نه رقيب ته مخ ورواړوي
بيا مې زړه د رزا سره روانه ده

***

چې رقيب نن له اشنا سره پاتېږي
بله شمعه له هوا سره پاتېږي
په بخښنې يوه هيله مې کوله
پښې مې ځي خو زړه له تا سره پاتېږي

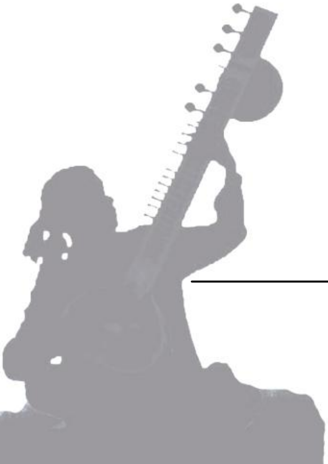

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه به دل شولې جانان مې نه شوې
د پرهر ځړیکه شوې درمان مې نه شوې

راشه د وخت دا امتحان وګوره
ته رانه لاړې خو ارمان مې نه شوې

***

یار سیتار دا دوه یاران
ما سره جوړه یاران

شېخه وعظ ځانه ته کړه
زه پوی شوم هغه یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زندګي به زندګي وشمېرو
چې مابنام پوره وي خپل سرې وشمېرو

ګلان، فصلونه او باران چې راکړي
سپرلي به هله مور سپرلي وشمېرو

چې بې بمباره تر خپل کوره راشي
دغه واده به بیا ښادي وشمېرو

ښکلی چې لاړ شي له محفله څخه
ملګري ژر ژر خپل زړګي وشمېرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده وروسته له چاودنې څخه
تش يې خولۍ، څپلۍ، کالي وشمېرو

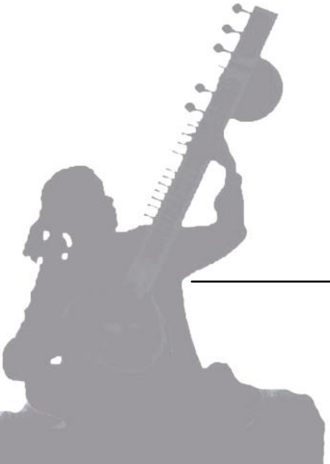

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات مغل دي دلته هرخه په پردو کې ښکاري
دا چې خاپونه د رنګونو په څهرو کې ښکاري

د قهريدلي اسمان دغه لوی احسان و پر موږ
زما د ګل وطن تصوير چې په لمبو کې ښکاري

څه کيفيت دی مخامخ ورته کتلی نشو
د بلاګانو انځورونه په اينو کې ښکاري

دا سې څوک هم شته چې بلا غم يې پر کور مېلمه دی
دا سې څوک هم شته چې سازونو او نغمو کې ښکاري

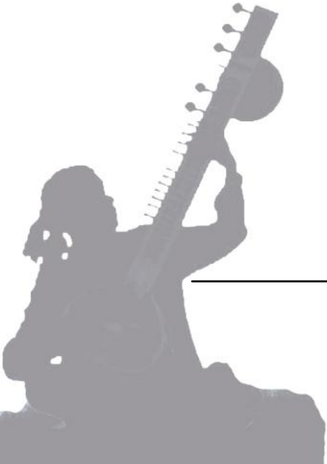

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده تا هم له دې خپل ماحوله رانګ اخيستی
څه عجيبه ده ژوند او مرګ دې په شعرو کې ښکاري

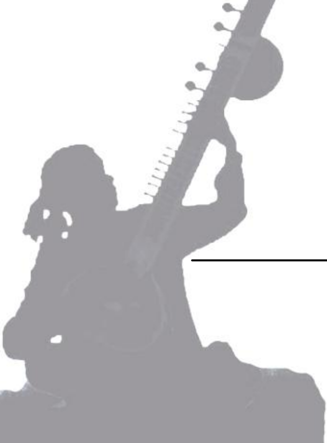

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه مو له غمه ډک سکون نشته
خير د حالاتو پر لمن نشته

غواړې چې په ښکلو کې ليلا مګر
وګورئ په موږ کې هم مجنون نشته

ډېر خلک هغه غوندې خصلت لري
څوک وايي چې دلته کې قارون نشته

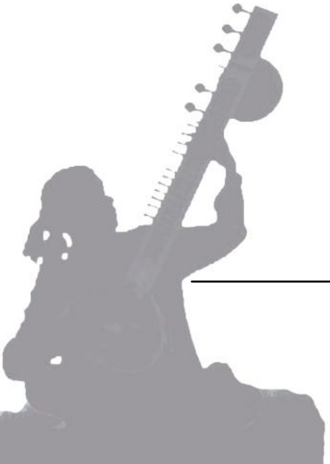

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقیب، جانان سره جوړه روان دي
بهار، خزان سره جوړه روان دي

ویني د زړه خورو حادثو کې د ژوند
وخت او ارمان سره جوړه روان دي

خدایه دا ستا قدرت بې ساتي راله
وطن، توپان سره جوړه روان دي

بیا به د چا پر زړه قیامت پرېباسي
شوندې، پېزوان سره جوړه روان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاران یا سترګې یا خبرې دي ټول
سعید، جانان سره جوړه روان دي

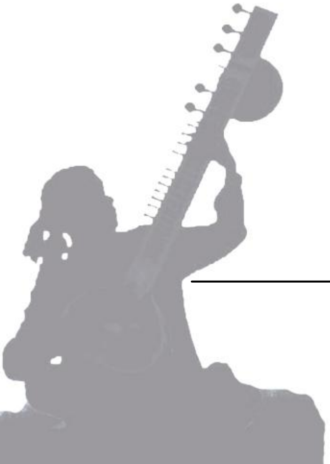

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به وا ځوان د چا په مینه کې په دار ځړیږي
ډېره موده کېږي، تېرانو کې سیتار ځړیږي

بیا د درنې چاودنې رږغ له سپین جوماته راغی
خدایه قران دې پانې پانې په مینار ځړیږي

د غره سرې دې په هغه کلتور هغسې پاتې
څادر په څوکه په کڅوره کې نسوار ځړیږي

منئ چې زموږه د نیتونو د ګنا له وجې
د وحشتونو په ځنځیر مو دغه ښار ځړیږي

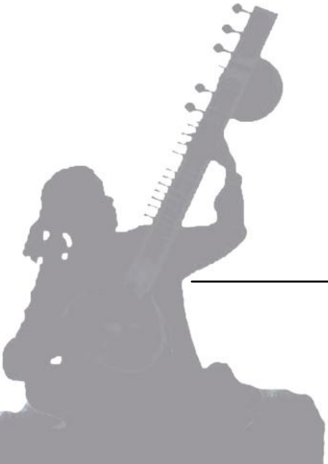

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا نــو قســمت دی د ســعید پــه ګریــوان تړمــې اوښــکې
خــو د هغــې پــه ګریــوان روڼ د پــاولو هــار ځړیــږي

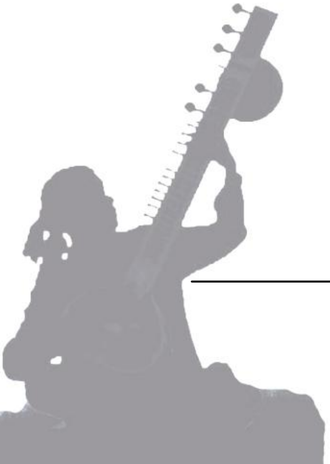

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا به په څه خبره شر کوي د کلي خلګ
واړه لګيا دي سوچ اکثر کوي د کلي خلګ

خوشحال ويلې خاوره زموږ، اختيار د بل په لاس کې
يا به مغلو ته اشر کوي د کلي خلګ

هغه وختونه اوس په خدای که هم په خوب ليده شي
په اتڼونو چې اختر کوي د کلي خلګ

د ښار په څېر نه دي په غم به دې شريک بولي ځان
په خدای دا کار ښه زړور کوي د کلي خلګ

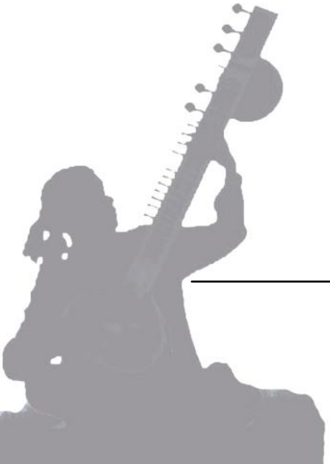

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وچکالي ده باران نشته چینې وچ حلقونه
سعیده خاورې به کښت کر کوي د کلي خلګ

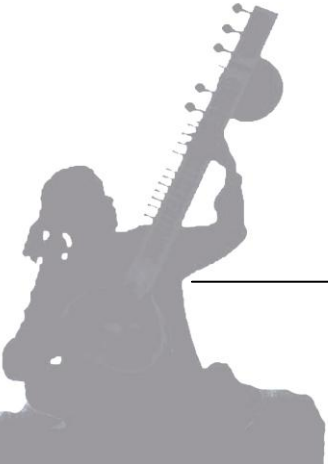

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري پرېشانه لږ خو وګوره
دې خواته جانانه لږ خو وګوره

مشره وایه ته چرته او قام چرته
سرکړه تر ګریوانه لږ خو وګوره

خدایه سبا چرته په مزل مزل
شپه ده یو ستومانه لږ خو وګوره

سورغر، بې چینو دی، بې ګلانو دی
دې خواته بارانه لږ خو وګوره

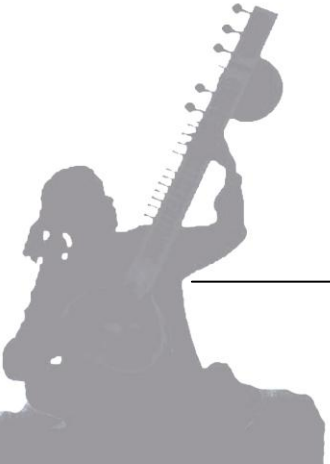

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثره د ښکلي په دې ږغ کې وه
اې سعيده ځوانه لږ خو وګوره

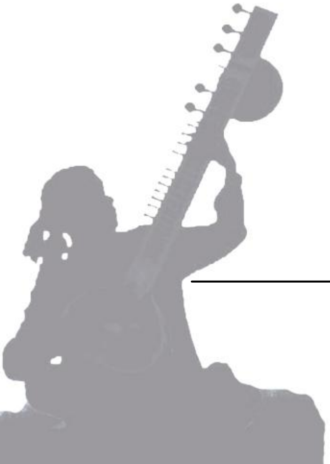

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې لږ ډېر په کې الفت کړی دی
هغو ژوندون په صداقت کړی دی

چې یارانه ساتې بې تمې دواړه
هغوی ریښتینی محبت کړی دی

وجدان کې هر سړی ظالم دی دلته
ورانی هر چا تر خپل همت کړی دی

سعیده ثوک دي د وطن کیسه کې
هر چا د خپل سر حفاظت کړی دی

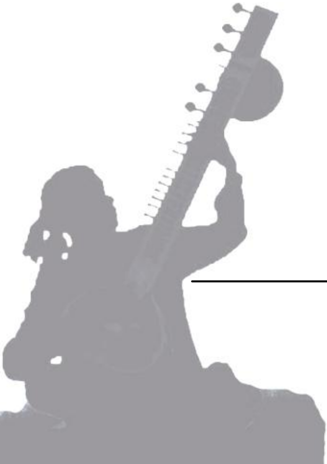

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له کتو نه پرېشانه ښکاري
دا ښکلې ولې بدګومانه ښکاري

چې پښتانه ساتي له سولې لرې
دغه دنیا هم بې ایمانه ښکاري

خیر، په ښار دی څه قیامت پرېوتی
چې خاموشي ده، فضا ورانه ښکاري

اینې ته لږ خو مخامخ وګوره
شونډې دې ګل غوندې جانانه ښکاري

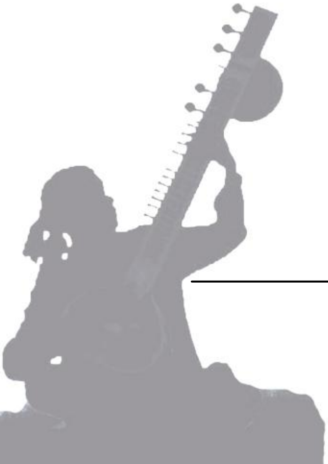

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه شبنم د ګل له پاڼې سعید
بیا پر اغزیو او ویزانه ښکاري

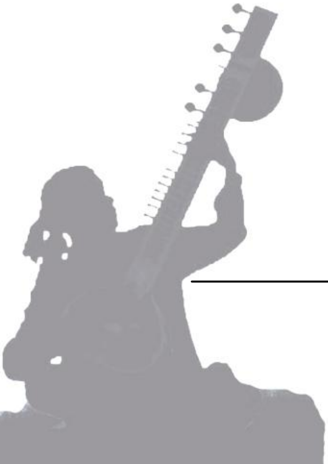

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه درد پېږي، نه ژړېږي بې نمک دي
دلته زړونه اوس له کانو څخه کلک دي

شونډې راکړه بې له دې هم نازولې
زاهدان د زمانې راته په شک دي

یو له بله دې نیمګړي دې وطن کې
پښتانه دي، تاجکان دي، که ازبک دي

ښکلي زموږ د زړه په وینو باندې پایي
چې غومبري یې بې لمره هم چمک دي

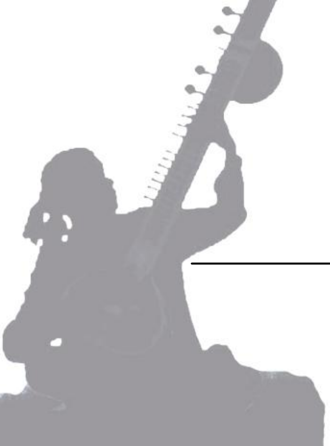

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ژوند به یې سعیده لوی عبرت وي
په ارمان چې ثوک د تورې او ټوپک دي

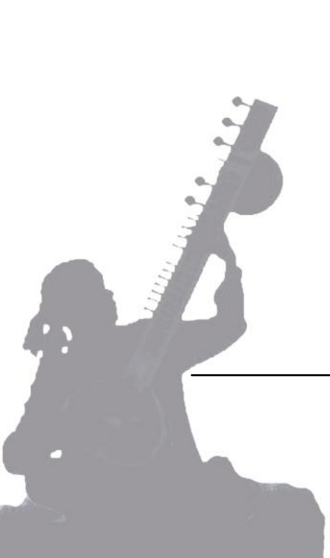

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نه ليدو کې تري رنګين غوندې الهام اخلمه
زه يې د حسن هم زره زره پيغام اخلمه

دا جبر نه دی له عقدې سره ټکر کې يمه
لار کې رقيب نه هم په ورين تندي سلام اخلمه

دلته به بم، دلته کمين، دلته قاتل لاسونه
په خپل وطن کې هم په وېره وېره ګام اخلمه

ساقي په دې کې بغاوت ثه دی د وخت تقاضا
زه د وطن او خپلو خلکو په نوم جام اخلمه

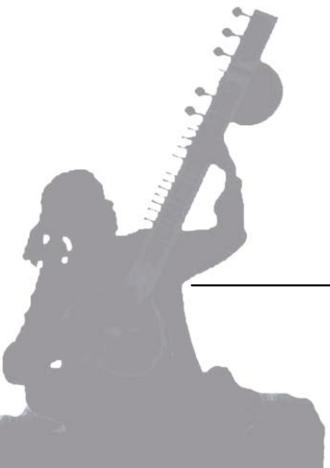

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید دا ستا په ثېر له کینه ثخه ډک مه ګڼه
نوم دې هغسې لا په خدای په احترام اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د کوم درد به مو دوا شي کنه
هغه راځي لږ به رڼا شي کنه

هغه وعدې لکه بنګړي ماتوي
ستا خو يقين دی ګوره راشي کنه

زما لپاره په بلۍ درېدل
بيا بې له زړه سره سلا شي کنه

ازارې ډېر د پښتانه اخيستي
په غم اخته به دا دنيا شي کنه

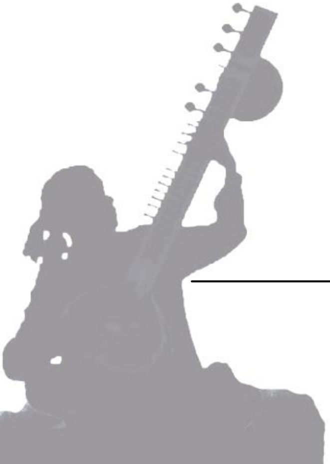

(c) ketabton.com: The Digital Library

و غم ته لته له خماره سره
ستورو ته ناست یم له سیتاره سره

دا نو قسمت دی د ګلونو پر ځای
راځي جنګونه له بهاره سره

که غواړې پاتې شې ژوندی تر ډېره
بیا نو یاري وکړه له داره سره

زما خاموشه زړګی شور پیدا کړي
ستا د بنګړو له شرنګهار سره

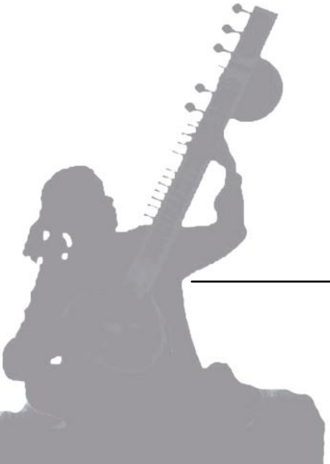

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانو ولې پسپسی کولو
سعید چې ناست وو له خپل یاره سره

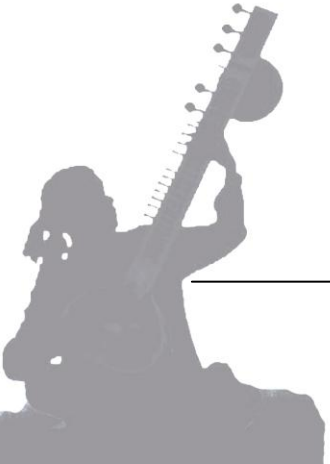

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې امنۍ ښکاري چې ټوله د نفرت ملګري
په دې مالت کې شته ډېر کم د محبت ملګري

په هغه ورځ مې لاړې تو کړلې په خپل ګریوان کې
چې خبر کړی و، رقیب زما په نیت ملګري

خو د به سرونه په کې بایلي بې ضمیره ولس
پښتانه نه شول د خوشحال د طریقت ملګري

تورو مات نه کړل خو سیکې دا څه بلا را وکړه
څنګه یې بېل، څنګه یې پاش کړو د وحدت ملګري

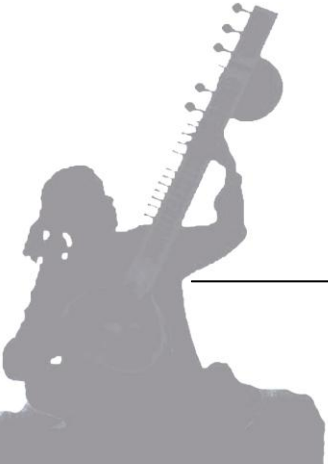

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورکۍ دې مړه شوه درنه وېره ده سعیده په کار
اخته دې نه کړې په بې ځایه شرارت ملګري

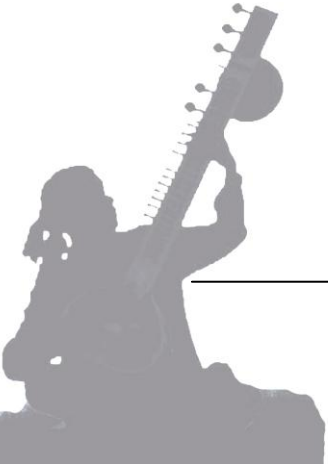

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليوني نه يو چې په ژوند باندې باور وکوو
ساقي را وړاندې شه جامونه سر پر سر وکوو

مينو شرنګ کې د جامونو د غه عذر ضرور
د پاتا ياد به د ګودر او مازيګر وکوو

پلارېي حالاتو دی په څومره ناځوانی وژلی
راځئ چې قدر د يتيم بچي نهر وکوو

دا سرتيوب کاشکي زموږه په شعور کې راشي
په نه خبره ولې وروره سره شر وکوو
دعا د خېر، حالات قابو نه دي اورنګ زمان کې

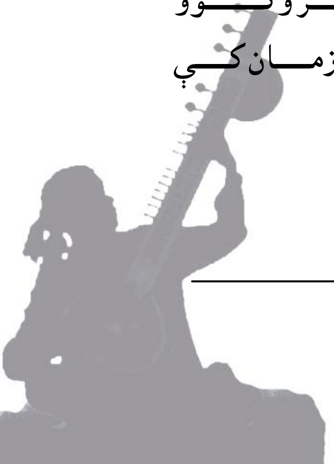

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده نور باید له هرثه نه خطر وکوو

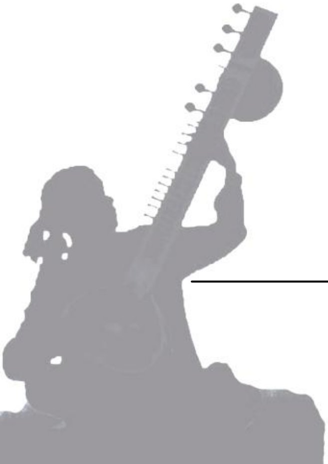

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینا

نن په ښار کې یوه ښکلې
شوه زما له څنګه تېره
د خیال لاس مې پسې وغځېد ناڅاپه
ما وې کوم سخي ساقي دی
مینا ګرځوي په لاس کې

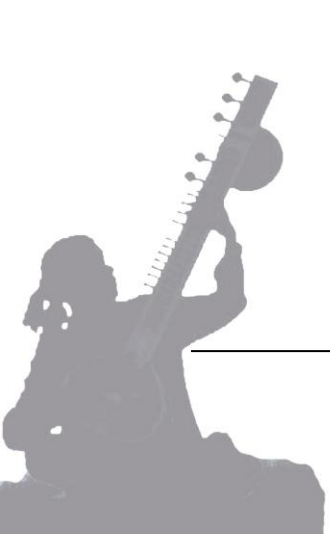

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن

اې، دا ته څه کړې او څه وایې؟
چې له ځان سره بوښېږې
لکه مچ لاسونه مروړې افسوس کاندې
خاطرو ته د ماضي دې پنا وړې
انځورونه دې پر ذهن بلا ګرځي
د سرو شونډو ،شوخو مچو ، خندا ګانو
دا د کوم زمان په لړو کې پنا یې
راشه کښېنه لېونیه !
بیا به دا وختونه غواړې
هلته وګوره لږ وړاندې
هغه پېغله درته څنګه په ناز خاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت

ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیښې غځلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستوري مینځې په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تر اوسه
لکه واوره د لو تېرې و بغل ته
ته را نغلې زه دې جز د فطرت نه کړم

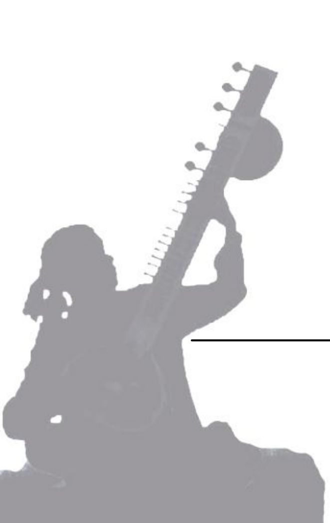

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

زندان، مرګ، بې له دلیله
چور چپاو د چا په خوښه
ځان ښودنه له حد زیاته
ځان او کور رڼه بنګله کې
ولس ټول د ویر پر کنده
که دا وي، د سیاست برخه
نو، ما لوستی سیاست نه دی !!!

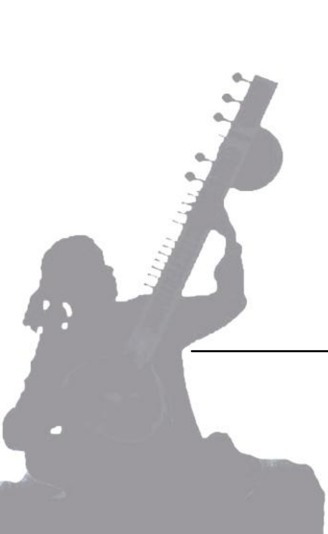

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

دوی نارې وهي په زوره
له هیبته ډک ږغونه
لمر ولاړ زموږ پر سر دی
بیا مې هم پوښتي او وایي
چې ته څوک یې له کوم ځایه
زه حیران یم ځواب نه راځي پر شونډو
خو په ذهن کې بلا سوالو ته مخ یم
دوی مې وینې چې ومخته یې تېرېږم
زه، انسان یمه، انسان یمه، انسان !!!!!!

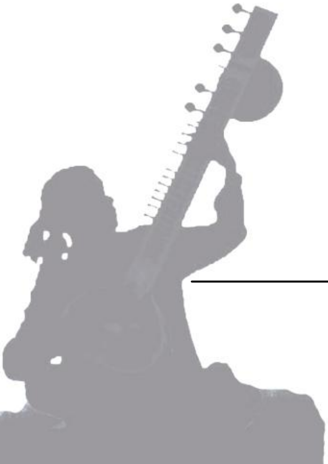

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذکره

هو زما تذکره دا ده، ستا په وړاندې
کټه مټه کاپي ستا د تذکرې ده
په کې لیکې کرښې ورته
دوه لاسونه او دوه پښې
دا وجود او دغه نطق
نه پوهېږم چې ته ولې
رانه بیا تابیعت پوښتې
خو که دا کفایت نه کړي؟
نو ما لار غلطه کړې، بخښنه غواړم!!!

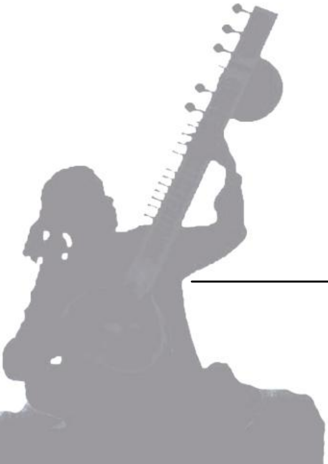

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

که فتوا مو کړئ عاجله لږ به ښه وي
ژر مې ځوړند کړئ د ښار په څلور لارې
ګناګار او که سپیڅلې تر ایینه یم
دا خبرې به د وخت تاریخ ته پرېږدو
مګر قام ته یو پیغام هم ضروري دی
وخت تېرېږي انتظار نور په کار نه دی
غواړم دغه پیغام ژر خپور شي په ښار کې
چې له داره سره مینه
د وطن د سوکالۍ، ازدای راز دی

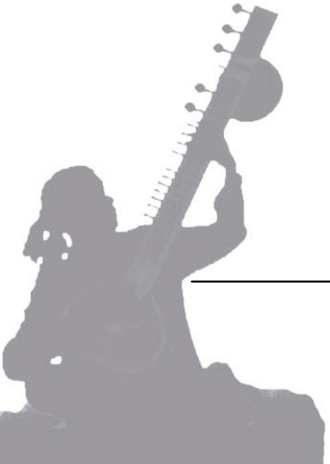

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسینو د ښایست جادوګري ده
چې موښکلې ړنګه ښنګه زندګي ده
دا چې یو ځلې سهار بیا مازیګر کړې
ستا پر زړه باندې خو اوس لا بې لوظي ده
اوس ښادي د هغو خلکو په قسمت ده
چې لوټلې یې د ګلونه ځواني ده
نه مې زړه ورباندې سود شو نه غزله
زه بې څه کړم چې د ښکلو ارزاني ده
تل خواله دا ستا دحسن په یادو کړي
د غزلو او سعید چې اشنا یې ده

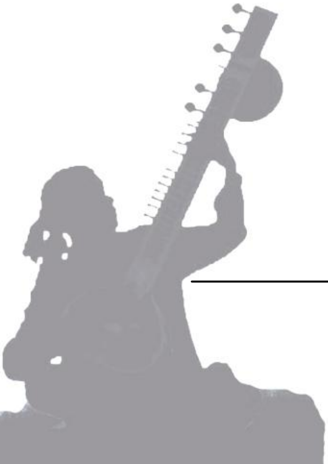

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د سروشونډو بنګاوه دې راکړه
ظالمې څه غرقه نشه دې راکړه
بلا زړګی لرې بلا جانانه
وعده دې هېره شوه وعده دې راکړه
اخير د دومره مينې دومره قېمت
خولګۍ دې راکړه خو يوه دې راکړه
نن چې موسکۍ شوې نن مې ځان وليدو
غوږ مې خيالونه کړو ، ايينه دې راکړه
سعيد واپس زابلي فطرت له ځمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

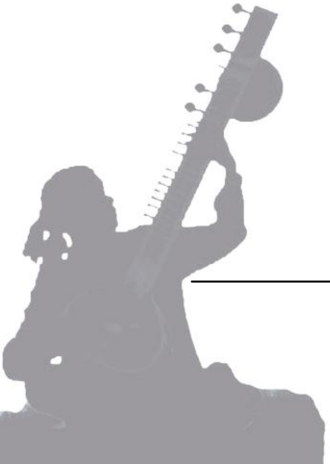

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعده

مرغۍ پاس څاله کې ناسته
زه د توت ډډې ته غلی
يو مرغه له لرې لرې په نغمو ده
طوافونه يې د توت پر سر ادا کړل
مرغۍ هم له څالې ووته و ښاخ ته
پر شنه پاڼه يې مشوکه کړه را تېره
د ماحول لمن يې ډکه په نغمو کړه
په شنو پاڼو کې يې شروع دی پټ پټانې
مازيګر په الوداع دی دوی مستي کړي
پرښاخونو په ټوپونو په نڅا دي
خو انسان لا د انسان وعدې ته ناست دی

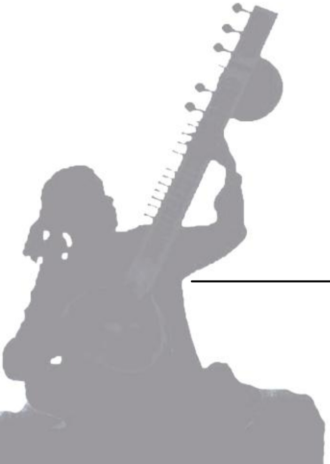

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا پسې ورک، له خپل ارمان سره یم
زه چا لیدلی له خپل ځان سره یم
دا فرښته، که پښتنه پېغله ده
مخامخ بیا نن له ګمان سره یم
له هغې وروسته رقیب بل شانې دی
چې یې لیدلی له جانان سره یم
د شنو خالونو لونګین مېرمنه
ته به وا پورته له اسمان سره یم
هغه چې هر چرته، باور لرمه
سعیده زه یې هم له ځان سره یم

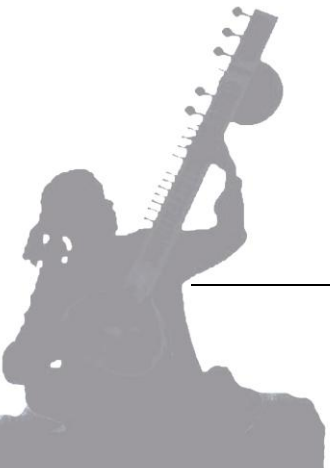

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې وږمې چې د سينګار لرې ته
ضرور ګلابه سره لار لرې ته
نن يې په ترشه تندۀ دا وويل
اخر له ما سره څه کار لرې ته
هغه زما په زړګي لوبې کوي
ملګري بيا هم وايي يار لرې ته
سعيده پام کوه مورکۍ دې مرۀ ده
په دې دنيا کې کوم غمخوار لرې ته

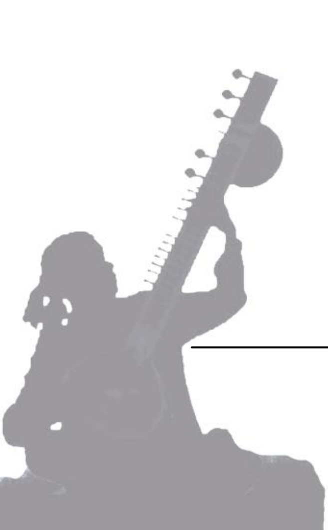

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تجلی له ذات د ګله راته ښکاري
د وږمو د خم له تله راته ښکاري
یم کمرنګه ته وا نور دې ټوله وړی
ستوري ټوله اوس بې ځله راته ښکاري
ستا د زلفو د خوشبو حس په کې نشته
هوا هم اوس لږ بدله راته ښکاري
ته چې نه راځې نو مه راځه توکل دی
دا قسمت هم له ازله راته ښکاري
زه چې پټې کړمه سترګې څه تاثیر دی
ستا د حسن ډیوه بله راته ښکاري
چې سعید یې ستا په شونډو ګناګار کړ
دا شیطان ستا له چارګله راته ښکاري

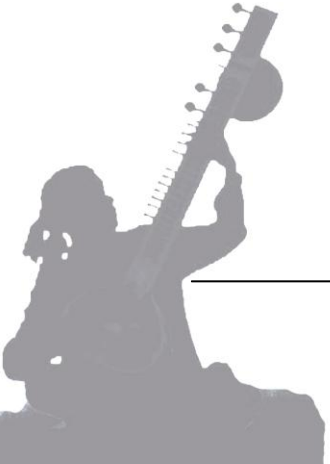

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې لوې توتکۍ درپسې درومي
د بې وسه زړو سلګۍ درپسې درومې
په قبله چې ته روانه شوې زما پام شو
ستوري تت شولو سپوږمۍ درپسې درومي
که ته ګل نه یې، نو بیا وایه چې څه یې؟
چې وږمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومي ! !
ګله پامه کوه خزان دې چرته نه کړي
رقیبان لکه ږلۍ درپسې درومي
د سعید چې د غزل تنده سیوا شي
بیا تر قافه ښاپیرۍ درپسې درومي

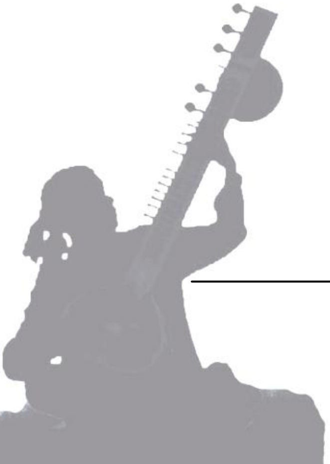

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بې مینې یې جانان درسره نشته
ویره دا ده چې ایمان درسره نشته
چې بایللی دې زړګی تراوسه نه دی
نو ډاډه ګرځه تاوان درسره نشته
چې به یې زړونه کړل له ځان سره په مخه
ښکلې اوس هغه توپان درسره نشته
چې په خپله خاوره خپل وروړ ته بلا یې
نو هیڅ فکر د افغان درسره نشته
ها د ګرډې سپوږمۍ عمر کې سعیده
هاغه نخښه د پېزوان درسره نشته

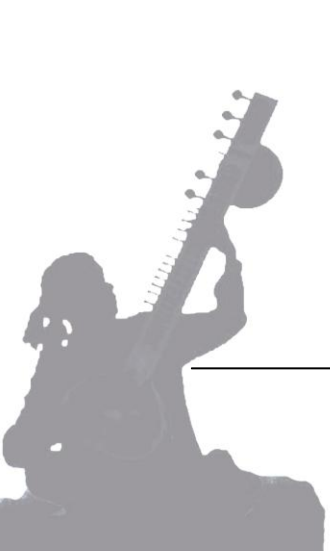

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيګر هوا چې ګل غوندي خوږه شوه
ستا د زلفو خوشبويي په کې خوره شوه
چې موسکۍ شوې جنتونه په ګډا شوو
چې غوسه شوې قيامتونه شو لمبه شوه
ړنګه بنګه چې په غبږه کې راتوی شوې
دا شېبه مو د شرابو پيمانه شوه
چې دې يو نظر را واړولې سترګې
دا وږمه وه له ګلابه را ستنه شوه
ستا د ښکلو سترګو څومره بد غبرګون و
له سعيده سره ورانه زمانه شوه

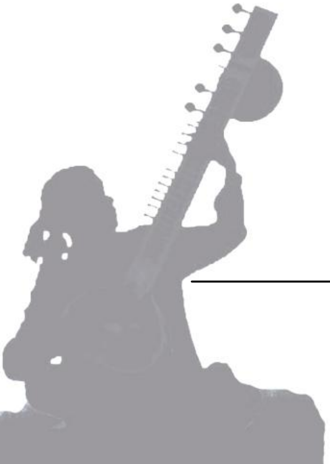

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له تا مې زړه تصوير د ژيړ خزان دی
ښکلې راشه، بې ګلابه دا ګلدان دی
د ايينې غوندې وربښمينې ځلا پاشې
د چا روح مې سم له روح سره روان دی
چې موسم يې د جنګونو پيلامه وي
دې وطن کې پسرلی هم بې ايمان دی
بس د چا له سترګو دغه چاره کېږي
دا سعيد چې له رقيبه سره وران دی

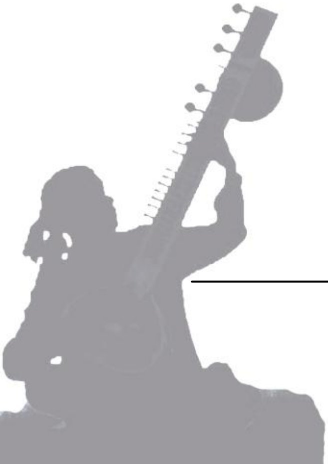

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مینې او ارمان خبرې
ښکلې ته ښکارې د تاوان خبرې
مچۍ او شات مې شي پر ذهین تصویر
کوي رقیب چې د جانان خبرې
سړیتوب دادی چې ته بل احساس کړې
کولی هرڅوک شي د ځان خبرې
په ښار کې اوس هم کلیوال دی سعید
کوي د خال یا د پېزوان خبرې

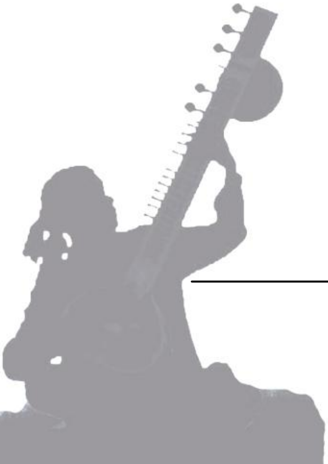

(c) ketabton.com: The Digital Library

امکان يې نه وينم چې زه دې دا کيسه ټوله کړم
سترګې خو خير، له زړه څنګه ستا جلوه ټوله کړم

لاس مې راتاو له نرۍ ملا، ژبه وکار ته پاتې
په دې مجبوروم له بارخو نه دې خوله ټوله کړم

هغه ده راغله د سرکو شونډو ښايسته مېرمنه
نوره به لپه د دعا خوره وره ټوله کړم

زړګی مې چوي له تيارو سره مې نه لګيږي
پرېږده له مخه دې د زلفو دا څپه ټوله کړم

بېرتې وا پس کړو ډک جامونه له سعيده څخه
وايي ساقي له تا به نوره دا لمبه ټوله کړم

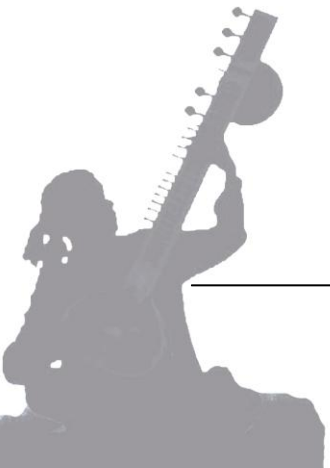

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې ډک دی له خوبو نه مرور یم
نور له ټولو اییِنو نه مرور یم
څه قسمت دی څه مې سود د زندګی دی
اوس له کړښو د لاسو نه مرور یم
چې د پېغلو د پیکي سیوري پرې کاخت شول
نور د کلي له چینو نه مرور یم
ته چې لاړې له سعیده سپوږمۍ مخیه
یم کمرنګه له رنګو نه مرور یم

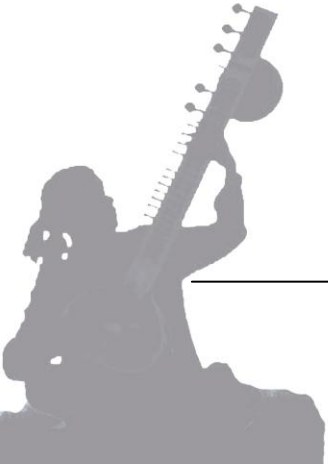

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه ښکلي اهتمام په کار دی
د زړه جومات ته مې امام په کار دی
اې د هغې د نیا د حورو شوقي
پښتون ته دلته یو مقام په کار دی
چې د غزلو سور او لی پرې جوړ کړي
شاعر ته ستا د شونډو جام په کار دی
اې زړه وره غېږ دې نه غواړمه
سعید ته تش دا ستا سلام په کار دی

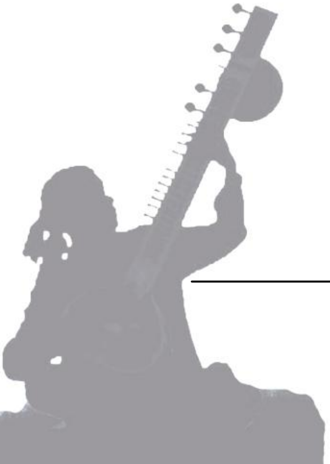

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقیب به خامخا په ځنګ کې وي مغرور ورسره
جانان چې ګل دی نو اغزی به وي ضرور ورسره
هرڅه که ښکلي ورته ښکاري، فلسفه يې دا ده
وي په خيالو کې ستا د سترګو تصور ورسره
هغه چې مخته ځي نو شاته درې قدمه راځي
ملامت نه دی په سيالۍ کې دی تر بور ورسره
غريب ماحول کې، غريبان يې ځنګه ونه لوټي
خبر له ښکلو د سروکو شونډو دي دور ورسره
سعيده دروغ وايي دا خلک دي تر ګټو پابند
دلته له چا سره دی فکر د منصور ورسره

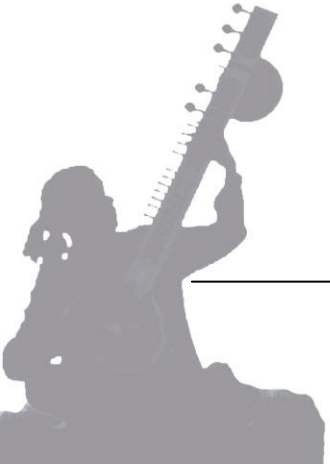

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره بلا وه برکت یې نه و
رقیب محفل کې و عزت یې نه و
څه عجیبه وه، څه بلا ښایست و
د کلي پېغله وه، زینت یې نه و
پخوا مادیاتو ته سجده نه کیده
د کلي خان و دولت یې نه و
په دې مالت کې دا سې کلی نه و
چې خرافات نه و زیارت یې نه و
سعیده ستا په اړه ښکلې ویل
خړ کلیوال و جرئت یې نه و

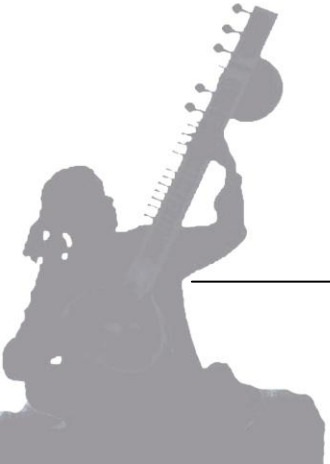

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخته زه بلا کوم ژوندی یمه
ستا په پرهرونو کې موسکی یمه
ځنګه مې په لېځو کې را ګېره یې
ته به وا د سرو زرو بنګړی یمه
دومره فتوا ګانو کې او دا ژوندون
دا منم رښتیا چې لېونی یمه
پېغلې چې د ښار را پسې نوک وهي
بوی مې د لونګ ځي، زابلی یمه
ډېرو ښایستو ته یم لوګی سعید
زه که په رنګ تک تور سپېلنی یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهیدو ارمانونو میسحا دی
یو سپرلی له لرې لرې په ګډا دی
د ودان افغانستان ترانې بولي
یار د وخت په سرو زخمو کې په خندا دی
تا د کلي د چینو اوبه څښلې؟
هر یو څاڅکی یې مستان لکه صهبا دی
د حالاتو د میچنې پروا نه کړم
ویره دا ده چې خپل ورور راته بلا دی
زموږ هر مشر له لرې لعل پر تنده
له نږدې نه د مرګونو اژدها دی
د وخت لوبې ته حیران یمه سعیده
څوک مې ورور، څوک مې دښمن، څوک مې اشنا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر مشر مې پردیو ته سر خم دی
زمانې ده ګوته کړې لوی سیتم دی
چې یې حق د پښتنو ته سترګې پټې
خدای دې خوار کړي، که عرب دی که عجم دی
له کلو وروسته مې تنده کړه پرې ماته
دا چینه زما د کلي که زمزم دی
سوله غواړي، جام د وینو یې هم نوش دی
عجیبه ده، دا بیا څه ډول ادم دی
ستا فتواو ته یې باک نشته زاهده
دا سعید د ملنګانو په دم، دم دی

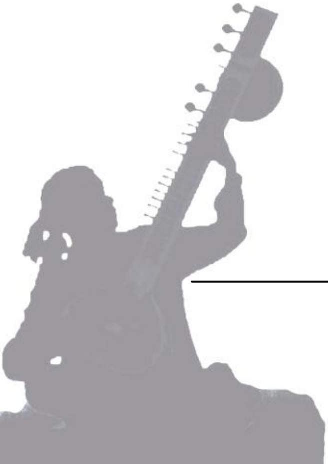

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library